

Vydává A-ALEF
Bořivojova 620/29,
718 00 Ostrava-Kunčičky
pro Křesťanské sbory v ČR
a Křesťanské zbory na Slovensku

Odpovědný redaktor a adresa české redakce:

Jaromír Andryšek
Okrajová 3, 737 01 Český Těšín
e-mail: ja.andrysek@volny.cz, tel.: 558 734 794

Redakční rada:

Jan Číž, Ján Hudec, Karel Holý, Matúš Koša, Ján
Kučera, Ján Ostrolucký, Tomáš Pala, Miloš Rauš, Petr
Vaďura, Jan Vopatecký, Lubomír Vyhnanek, Peter Kozár

Kontaktná adresa pre Slovensko:

Ján Hudec
Partizánska 15, 949 01 Nitra, tel.: 037 741 8212

Grafická úprava a tisk:

Vydavatelství TEBA,
Ostravská 130, 735 62 Český Těšín-Mosty

Expedice pro Českou republiku:

A-Alef, Bořivojova 620/29, 718 00 Ostrava-Kunčičky

Expedícia, administrácia a platby pre Slovensko:

Misijná spoločnosť evanjelia Ježisa Krista
Púpavova 4, 841 04 Bratislava

Administrace pro Českou republiku:

A-Alef, Bořivojova 620/29, 718 00 Ostrava-Kunčičky
e-mail: alef@ova.inecnet.cz
tel.: 596 784 269, 596 237 261, 602 552 069

Platby a dobrovolné příspěvky pro Českou republiku:

A-Alef Ostrava, Komerční banka Ostrava
číslo účtu: 81006-761/0100
Vždy je nutné uvést přidělený variabilní symbol odběratele.

Předplatné:

na celý rok 80 Kč + poštovné
jednotlivá čísla 20 Kč + poštovné
Předplatné na další období končí jen písemným
či telefonickým odhlášením v administraci.

Časopis vychází čtyřikrát do roka.

Registrační číslo MK ČR 6480
ISSN 1210-6526

„Každý má
od Boha
svůj vlastní dar,
jeden tak,
druhý jinak.“
1K 7,7

ŽIVĚ SLOVO

2/2004 ročník XXXVI

Charismata

Na rezavění není čas

Křesťanské centrum Berea

Téma:
Obdarování poznat a praktikovat

úvodník

Křesťan a charismata

Jarek Andryšek

Milí čtenáři,

duchovní obdarování se v posledních letech stalo v západním světě velmi diskutovanou otázkou praktické teologie. Určitý vliv má jistě na tuto tendenci i postupující specializace ve společnosti, která je čím dál složitější. Můj známý mi nedávno líčil, kolik času strávil v obchodě s kuchyňskými linkami. Než podepsal objednávku, prošel asi třemi tisíci položkami, z nichž musel vybrat. Když byl hotov, čekal jej další pracovník prodejny, s nímž měl domluvit vlastní realizaci. Navíc, díky internetu, se svět změnil v globální vesnici, jejíž náboženský život a „spiritualita“ jsou velmi členité.

Lidé zvyklí z běžného života na profesionální přístup, se i v duchovní sféře ohlížejí po křesťanech, kteří se v té či oné oblasti vyznají a mají nějakou zkušenost. Tento přístup však není ničím novým. Bible předestírá celou škálu duchovních darů a v žádném případě je neuzavírá. Jejich množství odpovídá velikosti a štědrosti Ducha, který je lidem udílí.

Jak ale mohu najít své obdarování? Otázka, na kterou Bible neodpovídá přímo jedinou kapitolou, ale nepřímou mnoha náznaky. Křesťana, který ve svém životě hledá Boží vůli to jistě na cestě k jejímu praktikování neodradí. Když se člověk obrátí ke Kristu a obdrží Božího Ducha, celý jeho život se stává duchovním. Celá autentická křesťanova existence je *vedena* Duchem, *nese ovoce* Ducha a je *zmocňována* Duchem (Ř 8; Gal 5-6). Život odevzdaný službě Kristu a budování Božího království má stupňující se tendenci. V centru tohoto procesu nestojí obdarování, nýbrž Dárce. On dává radost z vykoupení a motivuje ke službě.

Podobně zavádějící může být otázka: „Od kdy se ta či ona Duchovní aktivita stává duchovním darem?“ Je to, jako bychom se ptali:

„Kolik vlasů mi vypadne než úplně zplešatím?“ **Bible nás vede k praxi.** Studuj Bibli, naslouchej vyučování ve sboru, pozoruj obdarované služebníky a zkoušej se zapojit. Tolik, kolik můžeš a umíš. Než mě Bůh začal používat ke službě kázání, vyučování a psaní, tak jsem zpíval v pěveckém sboru, vedl mládež, navštěvoval kurzy BEE a biblickou školu, dělal správce ve sborovém domě a mnoho jiného. Tam, kde bylo potřeba a nakolik jsem stačil.

Rozhodující však zůstává motivace a sledování cíle duchovních darů – budování církve (Ef 4,12). Pokud jsme otevřeni zpětné vazbě a všimáme si, jak je naše služba přijímána, pak jistě v hledání odpovědi na otázku: „Jak mohu najít své obdarování?“, nezabloudíme. Naslouchejme Božímu volání. On nás prostřednictvím svého Ducha přizývá ke službě a dává nám možnost podílet se na Ježíšově království.

Věřím, milí čtenáři, že Vám toto číslo Živého Slova bude pomoci, povzbuzením i radou na Vaší cestě s Bohem, cestě naplněné spiritualitou. Takže nebudete „pozadu v žádném daru milosti (*charismati*)“ v očekávání „až se zjeví náš Pán Ježíš Kristus“ (1K 1,7).

úvaha

K čemu že tu vlastně jsme?

Petr Vadura

Ztracená důvěra

Důvěra lidí v církve klesá. Církev patří k institucím, jež se umísťují na prvních místech v měřeních nedůvěryhodnosti. Asi bychom neměli problém shodit to ze stolu s poukazem, že se nejedná o nás, ale o „tu“ instituci s jejími kostely, obřady, preláty a minulostí. Poctivý přístup mě vede k tomu, abych vzal na sebe díl viny za ten obraz církve, který mají moji spoluobčané, a pokusil se zamyslet nad tím, zda jej nemohu začít měnit. Třeba jen v místě svého bydliště.

Křesťanství – „Základní prvek evropských duchovních dějin“

Viceprezident Evropského parlamentu, Ingo Friedrich (CSU), označil návrh ústavy EU za absurdní. V návrhu preambule je poukázáno na řecké, římské a filosofické hodnoty, ale ne na křesťanské. Tím není zmíněn základní prvek evropských duchovních dějin, kritizoval Friedrich 21. února v Mnichově před zemským shromážděním EAK (Evangelické pracovní skupiny) CSU. Bez konkrétního vztahení k Bohu zůstává ústava EU neúplnou. Křesťanské hodnoty západního světa musí mít v případě konfliktu přednost, např. před Islámem, pokud přitom zůstane zachována náboženská svoboda. Od 17 milionů islámských přesídlenců v Evropě se očekává „skutečná integrace“. V „Mnichovském prohlášení“ k volbám do Evropského parlamentu poukazují členové EAK na to, že k mnohým chybným společenským trendům dochází, kvůli oslabení základních křesťanských hodnot. Proto by měla být křesťanstvím ovlivněná kultura Evropy posilována.

téma příštího čísla

Památka Pána Ježíše

Články k tématu příštího čísla „Památka Pána Ježíše“, jakož i další příspěvky, zasílejte, prosím, na adresu odpovědného redaktora do konce července 2004. Děkujeme.

Redakce

Za obsah zveřejněných článků zodpovídají jejich autoři.

obsah

Úvodník	
Křesťan a charismata.....	2
Úvaha	
K čemu že tu vlastně jsme?	2
Informácie	
Křesťanské centrum Berea.....	5
Tématické články	
Charismata	9
Čo sú dary Ducha?	12
Životní moto	
Křesťan žije budoucností.....	15
Tématické články	
Duchovní dary v církvi.....	15
Glosa	
Niekoľko slov k filmu	18
Misie	
Na rezavění není čas	19
Irak v novom roku	20
Úvaha	
Důvěra - počátek požehnání	22
Biblický výklad	
Výhonek v Zacharjáši	24
Biblický kviz	
Rozhovor s neznámým	26
Okienko sestier	
Tak to jsem já.....	27
Otázky čitateľov	
Má nejaký zmysel modlitba s pôstom?....	28
Stránka mladých	
Balzám na duši.....	30
Jubilanti	
Brat Ondrej Varga.....	31
Brat Hruška	32
Rozhovor	
Brat Ján Javorník.....	32
Správy zo zborov	
Volali sme ju Stázka	34
Informace a inzerát	34
Téma příštího čísla	35

čakáme Pána, alebo pôjdeme k Nemu cez bránu smrti. Pripravujem sa na jednu i druhú možnosť každej novej ráno, keď sa modlím a rátam s tým, že azda dnes tá chvíľa nastane. Pripravujem sa na stretnutie s Pánom v aktívnej práci. Ako som už povedal: ako v mladosti, tak aj dnes.

JK: *Brat Janko, mal by si dajaký konkrétny recept pre mladú generáciu, ako si aj v osemdesiatke zachovať taký príjemný vzhľad, telesnú a duchovnú sviežosť?*

JJ: Mladým vždy radím: Nevyhýbajte sa telesnej práci, hoci by aj telo nevládalo. Hovorte si: Musím, musím ... Takisto aj v Božom diele. Iba aktivita vás dlho udrží sviežich a užitočných pre Pána, rodinu, Boží ľud. Svoje sily však nepreceňujte! Robte iba toľko, čo stačí, a Pán bude dokonávať za vás.

Ďakujem za rozhovor.

správy zo zborov

Volali sme ju sestra Stázka

Ján Kučera

Z Pelhřimova prišla ľudsky smutná správa, že k Pánovi odišla 4. 3. 2004 sestra **Anastázia Hindrová**. My v bratislavskom kresťanskom zbore sme ju skôr poznali ako Stázku Heinischovú. Ako mládež sme chodievali na túry z Rače do Borinky-Pajštúna, kde nás vždy s láskou prijímali mamička a dcéra Heinischové.

Jej mamička odišla k Pánovi už dávnejšie. Sestra Stázka sa vydala do Čiech, no v bratislavskom zbore sme ju vidali aj potom na mesačných zhromaždeniach. Vždy milú a plnú lásky k spoluveriacim.

Na tejto zemi ju už nevidíme. Do nebeského domova odišla vo veku 79 rokov počas

pobytu u svojej rodiny v Libkovej Vode pri Pelhřimove. Jej pamiatka však je i bude požehnaná.

informace a inzerce

Recept na zdraví duše?

Z Perspektívy 5/2004

Připravil Jarek Andrýsek

Ten, kto pomáha druhým, nebojuje toľko s obavami a depresiami. To je výsledok výskumu amerických vedcov z university v Massachusetts. Team sa dotazoval viac než dvojtisíc náhodne vybraných príslušníkov cirkvi, ako často druhým zprostredkujú pocit, že je mají radi a nabídnou jim péču. A na druhú stranu, ako často oni sami dostávajú podporu iných. Nakoniec mali vypovedať o svojom telesnom a duševnom stave. Výsledok: **Lidé, připraveni pomoci profitují** ze sociální soudržnosti v církvi více než křesťané, kteří si nechají pomáhat. Důvod spočívá v tom, že lidé připravení pomoci druhým se méně zabývají sami sebou. To je chrání před vlastními psychologickými problémy. Každopádně to nesmí jít příliš daleko. Přetížení má totiž na duši také negativní dopad. Další studie, o níž také píše časopis „Psychologie heute“ (Weinheim - Psychologie dnes), nás informuje, že chronicky stresovaným „pomocníkům“ hrozí zvýšené nebezpečí nemoci. Například ti, kdo pečují o duševně postižené příslušníky rodin, mají zvýšenou hladinu stresových hormonů a slabší imunitu. Bojují častěji s vyšším krevním tlakem, cukrovkou a infekcemi. Měli by častěji zařadit do svého denního programu odpočinkovou fázi.

Příčina malé popularity

Když přemyslím nad onou nepopularitou církve, napadá mě, že jednou z jejich příčin je to, že lidé nás neznají. Anebo znají církev povrchně. A co neznám, mám tendenci posuzovat podle těch nejpovrchnějších informací. A ty jsou v naší zemi vytvářeny postkomunistickým školstvím a médií, takže výsledný obraz je následující: církev je tmářská, její role ve společnosti je od středověku negativní, chce lidi jen ovládat, tahá z nich peníze a zakazuje jim žít podle svého. Když to tak probírám, napadá mě, jak by nás lidé posuzovali, kdyby církev skutečně znali. Změnily by se jejich názory na církev? Jaká vlastně církev je? Zkusil jsem si položit několik otázek, na něž se snažím odpovídat jako nezájatý a nestranný pozorovatel. Rád bych něco podobného teď umožnil i vám:

1. Církev je tmářská

Je naše společenství otevřené novým myšlenkám? Zajímáme se o současné poznatky věd, ať už exaktních, nebo společenských? Diskutujeme o společenském pohybu, k němuž dochází v naší zemi i v okolním světě? Přemýšlíme poctivě nad problémy svými i našich spoluobčanů? Hledáme poctivě odpovědi na otázky, které trápi dnešního člověka, jako je pocit nejistoty, nestability společenského systému, strach z terorismu, úzkost z toho, že neobstojím v konkurenci, děs z toho, že nerozumím době, v níž žiji atd.?

2. Role církve ve společnosti je negativní

Jsmo součástí společnosti? Angažujeme se v tom, čím naše společnost žije? Je slyšet náš hlas tam, kde se páchá nespravedlnost? A také tam, kde se poškozují příroda a kde se ničí životní prostředí? Jsme na straně chudých, uprchlíků, diskriminovaných menšin, postižených, starých a opuštěných? Angažujeme se v činnostech, jež těmto lidem podávají

pomocnou ruku? Zajímá nás narkomanie dětí a mladistvých? Modlíme se za trpící?

3. Církev chce lidi jen ovládat

Panuje v našem společenství opravdová svoboda, tedy svoboda mít vlastní názory, zaujímat vlastní postoje a žít vlastní autentický život? Jsou věřící vedeni k zodpovědnému životu? Smím i v duchovních otázkách zaujímat vlastní stanoviska, aniž jsem obviňován z jakékoli formy heterodoxie? Mohu žít život angažovaný, mohu pracovat dle vlastního uvážení, nemluví mi nikdo do mého životního stylu? Jsou zásahy církevních autorit do života druhých omezeny opravdu jen na případy, kdy se jedná o hřích budící veřejné pohoršení? Neexistuje v našem společenství manipulace a snaha nastrkat všechny do jedné formičky, aby nikdo příliš nevyčuhal?

4. Církev z lidí tahá peníze

Je finanční hospodaření našeho sboru průhledné a kontrolované? Není na nikoho činěn nátlak, aby finančně podporoval projekty, které se zdají být autoritám církve důležité? Je každý veden k tomu, aby s peněžními prostředky nakládal podle svého uvážení? Nevstupují finanční záležitosti do těch oblastí života sboru, v nichž by se měla uplatňovat úplně jiná kritéria (jako je např. služba uvolněných pracovníků)? Nebudujeme svou vlastní identitu na tom, že chceme mít sborový dům, který navíc musí být luxusně zařízený?

5. Církev lidem zakazuje žít podle svého

Nestrkáme často nos do věcí, do kterých nám nic není? Nestaráme se o oblasti života druhých, které jsou jejich nedotknutelným soukromím? Nesnažíme se vytvářet normy chování v oblastech, které Písmo ponechává na osobním rozhodnutí člověka (sexualita)? Nejsme xenofobní vůči homosexuálům, transsexuálům a vůbec lidem jiným? Jsme otevření pro přijetí prostitutek, zlodějů, pobudů

a ľudí jiných, jak je bez podmínek přijímal Ježíš? Nebo po nich požadujeme napřed očistu, „znormálnění“, bezhříšnost a bezúhonnost, a teprve pak jsme ochotni je přijmout?

Církev je charismatické společenství

Ježíš daroval církvi své dary, charismata. Dal je jednotlivcům, aby jimi sloužili druhým lidem, a tím je dal i církvi jako celku. Ježíš sám je nám vzorem této služby. On sám vstoupil do společnosti, která se podobala sudu s prachem těsně před výbuchem. Josephus Flavius popisuje velmi plasticky poměry v Judsku té doby. Na ulici řádili sikariové, v horách se shromažďovali zélóti. Celou společností otřásala otázka římské okupace a odporu vůči ní. Populární byla mesiášská očekávání velmi účelově formovaná současnými problémy. Ježíš nezůstává vůči těmto společenským, politickým a náboženským pnutím lhostejný. Reaguje na ně, přináší řešení. Ukazuje, jak má vypadat přístup občanů k římské moci. Interpretuje prorocké texty tak, aby lidé odhalili falešnost svých mesiášských představ. Káže o nenásilí a o odpuštění, ba dokonce mluví o milování nepřátel. Jde ale ještě dál. Poukazuje na sociální a společenské problémy své doby a přináší řešení. Ujímá se prostitutky, odpouští zlodějskému Zacheovi, příkladně se staví k malomocným. Božský Duch skrze něj působí jako balzám na rány zraněné společnosti. Ježíš je vrchol, ale takto se chovali i proroci, takto jednali i další Boží svědkové. Vždy si všímali problémů doby, v níž žili, a vždy na ně reagovali. Svědectví o Bohu mělo navíc mnohdy podobu praktického činu. Teprve pak znělo slovo.

Ghetto

Duch svatý oživil po Kristově odchodu k Otci společenství několika lidí, kterým se začalo říkat církev. Umožnil jim jednat tak, že „lid je chválil a ctíl“. Dnešní sbory, dědicové těch prvňáků, mají však většinou jiný charakter: charakter ghetta. Veškerá aktivita sboru se zaměřuje na vlastní církev. Vše se děje na církevní půdě.

Mluví se zde nesrozumitelným náboženským jazykem, leckde stále jazykem Bible kralické, který je skoro 400 let starý. Sborový život je mnohde tak časově náročný, že se nelze zabývat čímkoli jiným. Sbor si prostě žije pro sebe. Několik desítek lidí si nechává sloužit jedním či několika kazateli, zatímco desetitisícům ostatních lidí „ve světě“ neslouží nikdo.

Mluvit tam, kde je třeba

Ježíš jednal úplně jinak, jeho apoštolé také. Jejich cílem bylo zjevovat Otce, „vydávat svědectví pravdě“, jak řekl náš Pán Pilátovi. Toto svědectví znělo v moci a pravdě. Dnes je to jiné. Slovo Pisma je mnohde omiláno ve shromážděních tak často, že se ztrácí jeho razance. Je pak navíc většinou rozmělněno neustálými promluvami, takže ztrácí sílu a schopnost oslovit dokonce i člověka věřícího. Mluvením se zkrátka ve sborech vyplňuje čas. Pán naproti tomu mluvil málo (a stejně apoštol Pavel), ovšem mluvil vždy tam, kde byla opravdová potřeba naslouchat. Ta potřeba je samozřejmě i dnes, ovšem většinou to není ve sborech, nýbrž v prostředí, kde žijí lidé ve strachu, v bezradě, lidé manipulovaní médii, lidé konzumu, lidé hříšní, prostě naši bližní, jež máme milovat jako sebe sama.

Zpětná vazba služby

Položme si další otázky:

Co vypůsobila naše služba za poslední rok, za 5 nebo 10 let? Jaké je její ovoce? Je samoučelná, nebo má smysl a lidé ji potřebují? Víme, s jakým cílem mi dal Pán své dary? Čeho jimi chce dosáhnout? Kolik lidí těmito svými duchovními dary obohacují? Není to jen ono ghetto vyvolených? Co ze mě mají moji sousedé, moji „bližní“? Proč vlastně dělám to, co dělám?

Církev jako pevnost

Ten obraz je pěkný, ovšem je otázka, zda je správný. Záleží na tom, před kým a před čím chce koho bránit. Zda svůj klid, pohodlí,

neopustil. *Došli sme sa do styku s bratmi S a d l o ň o m , Š t e k l á č o m , Bučkom a inými. Evanjelium mocne zasiahlo mamičku i bratov, a oni o d o v z d a l i svoje životy Pánovi Ježíšovi. Onedlho sme sa presťahovali*

Brat Ján Javorník

do Banskej Bystrice, kde som sa i ja, ako 11-ročný obrátil. Bolo to v prítomnosti brata Győriho. Toto bol ten najvýznamnejší Boží zásah do môjho života, ktorý ma sprevádza dodnes.

Bratia sa poženili, Juraj sa presťahoval do Kmeťoviec a Martin do Batizoviec. Mamička ma zobrala k Jurajovi, kde som prežíval krásnu a romantickú mladosť a požehnané zhromaždenia Božieho ľudu, jednak v Kmeťovciach a potom tiež v Žemberovciach a Bátovciach.

Prišiel čas i mojej ženy a s rodinou sme sa presťahovali do Nitry, kde už bol malý kresťanský zbor. Pán nám s manželkou Aničkou postupne požehnal štyri deti: Dušana, Janka, Aničku a Peťka. Dnes má už ten najmladší päťdesiatku a všetci patria Pánovi. Manželku si Pán povolal k sebe veľmi mladú, 28-ročnú. O štyri polosiroty sa neskôr s láskou starala moja druhá manželka, tiež Anička (rodená Krišková z Lopeja). S ňou nám Pán dal ešte ďalších dvoch synov, Paľka a Danku. Aj oni sú Pánovi.

JK: Podstatnú časť svojho pobytu v tomto „údolí sĺz“ si prežil v Nitre. Čo ti Pán dal na tomto mieste v oblasti zboru a rodiny?

JJ: *Boli to krásne a požehnané roky, aj keď popretkávané slzami. Bolo nám ťažko, keď opory zboru, bratia Ostrolucký, Urban,*

Michalko a Kučera boli vo väzení v oných smutných rokoch päťdesiatych. Stretávali sme sa aj tak k Božiemu slovu tajne po domoch a naša skrytá radosť neutíchala. Bratia sa postupne vracali, zbor rástol, pomery v rodine i práci sa stabilizovali, Pán nám žehnal.

JK: Takmer 10 rokov si zastupoval naše zbory pred úradmi. Máš nejaký dôkaz o mimoriadnej Božej pomoci v tejto službe?

JJ: *Tých dôkazov je mnoho. Spomeniem aspoň príbeh s takzvaným nedovoleným dovozom literatúry. Bol v tom brat Ľubomír Vyhnanek. V roku 1986 na hranici, pri vjazde do republiky, odhalila tajná polícia auto plné kresťanskej literatúry, ktoré pustila ďalej a sledovala ho až po odovzdanie literatúry v jeho dome. Brat Ľuboš bol zadržaný a ja som mal z toho veľké „vytiriasačky“, no Pán to všetko zastavil. Zhromaždenia išli ďalej, slúžili sme Božím slovom. V každom prípade sme prežívali slobodu a slávu Božích detí.*

JK: „Jesenné dni“ svojho života tráviš so svojou rodinou v blízkosti svojho najmladšieho syna Danku a jeho rodiny v Bratislave-Devínskej Novej Vsi. Ako sa tam podieľaš na práci v Božom diele?

JJ: Devínska Nová Ves je akosi poslednou stanicou na tejto zemi. Potom sa už iba presťahujem k Pánovi, do nebeskej vlasti. Máme tu aktívny zbor veriacich. Slúžim Božím slovom, piesňou, modlitbou, navštevujem okolie. Kým mi Pán dáva fyzické a duchovné sily, nepoľavujem v Jeho diele ani na chvíľu. Prípadá mi to ako akési obnovenie mojej mladosti. Hoci telesných síl s chorobami postupne ubúda, duch je, vďaka Pánovi, svieži a ochotný vždy, kedykoľvek a akokoľvek Pánovi a bližným poslužiť.

JK: *Či chceme alebo nie, všetci sa pomaly chystáme domov. Ako prežívaš dni tejto prípravy?*

JJ: Nuž, sme tu iba hostia a dočasne bývajúci. Naš domov je v nebesiach, odkiaľ aj

Brat Ondrej Varga

na spoločnosť s veriacimi v tom kraji.

V roku 1955 sa vrátili na Slovensko, kde brat pracoval najprv v Bratislave, potom pri Pezinku a nakoniec, po presťahovaní do Nových Sádov pri Nitre, od roku 1969 v Čabe.

Odvtedy sú i s manželkou príslušníkmi Kresťanského zboru v Nitre, kde je brat najstarším z veriacich a koná vzácnu službu víťania veriacich i návštevníkov zboru vo vstupnej hale zborového domu.

Za 56 rokov ho Pán Ježiš nikdy nesklamal. Odkaz i pranie brata Vargu pre mladších veriacich je, aby verne nasledovali svojho Spasiteľa a Pána a nedali sa ničím odradiť od služby Jemu. On aj ich nikdy nesklame. Brat sa teší na stretnutie s Ním aj s Jeho vykúpenými, po ktorom Ho budeme naveky oslavovať.

Do ďalšieho života mu spoluveriaci z Kresťanského zboru v Nitre prajú mnoho milosti a požehnaní i čo najlepšieho zdravia a vždy novej sily od Pána.

Brat Hruška osemdesiatnik

Ján Kučera

V bratislavskom kresťanskom zbore sme mali v záverečných dňoch februára 2004 malú slávnosť. Do kategórie „silnejších“ vstúpil milý brat Ľudovít Hruška, ktorý sa z Božej milosti dožil osemdesiat rokov (29.2.).

Brat Hruška ešte v mladosti pod Tatrami prijal Pána Ježiša Krista ako svojho osobného Záchrancu a Pána. Verne Mu slúži dodnes, hoci má zdravie oslabené a nohy slúžia iba

s pomocou bariel. Keď mohol, vždy slúžil Božím slovom, modlitbou, návrhom duchovnej piesne v zhromaždení, aj návštevami starých a chorých. Pretože mu Pán dal dobrý hudobný sluch, dokáže na harmóniu zahrať akúkoľvek duchovnú pieseň a potešíť ňou srdcia vykúpených.

Spolu s manželkou, ktorá je už niekoľko rokov u Pána, vychovali troch synov, z ktorých syn Miloš s manželkou sa angažujú v Božom diele najmä v Nemecku.

Milému bratovi Hruškovi želáme od Pána ešte veľa rôčkov pre službu a zlepšenie zdravia k nej. Pozdravujeme ho slovami Žalmu 121: „Pozdvihujem svoje oči k horám, odkiaľ prichádza moja pomoc...“

rozhovor

Rozhovor s osemdesiatnikom Jánom Javorníkom

Ján Kučera

J. Kučera: Brat Janko, znie to síce neveriteľne, ale ako sa hovorí, dokumenty o tvojom jubileu „nepustia“. Mohol by si nám pri tejto vzácnej príležitosti poskytnúť pohľad späť – na svoje detstvo a mladosť, najmä pokiaľ ide o Božie zásahy do tvojho života.

J. Javorník: *Rané detstvo som prežíval v malej dedinke Sebedín pri Zvolene. Mamička ako vdova bola druhý raz vydatá za môjho otca. Vyrastal som spolu so staršími nevlastnými bratmi, Jurajom a Martinom Ostroluckými. Ako sedemročný som stratil otca. Napriek tomu našu rodinu Pán Boh*

Br. Ľudovít Hruška

monopol na pravdu a na jedinou možnou interpretáciu biblických textů před kritickým myšlením, jinými úhly pohledu, činností a aktivitami, které nezapadají do „naší“ představy možného a vhodného? Nebo se brání před silami zla, podvodu, manipulace, sobectví, závisti a nesvobody? Jde jí o lidi, nebo o principy? Brání myšlenkovou sterilitu vůdců, nebo myšlenkové bohatství Kristovo?

A která církev? Ta naše nebo ta Kristova? A která to je?

Řekl jsem, že Bůh dal své dary do církve. Ale do které? Do té naší? Nebo do všech? Každé všechny? Nebo každé nějaké?

Město, ve kterém žiji, je třináctitisícový pohraniční „zapadákov“. Církvi je zde mnoho, některé jsou zastoupeny dvěma, třemi lidmi. Zvláštní ale je, jak si Pán těchto společenství používá. A tentokrát si dovoluji být (pro názornost) konkrétní:

- Členové nezávislého katolického společenství pracují s drogově závislými, konají protidrogovou prevenci mládeže. Navíc pracují se seniory a s dětmi.
- Členové metodistického sboru pořádají misijní akce.
- Členové Křesťanského sboru pracují s dětmi z dětského domova, působí v rozhlasové misii a konají akce pro mladé lidi.
- Jednotlivci z řeckokatolické farnosti misijně pracují s přistěhovalci z ruskojazyčné oblasti.
- Farářka Československé církve husitské působí ve školách.

O svých aktivitách se jednotlivá společenství informují, modlí se za sebe navzájem a čas od času se společně sejdou, aby si připomněli, že jsou jedna církev, která se pouze schází na různých místech.

Závěr

Obraz o církvi tvoříme my sami. Možná, že není důležité, jak nás vlastně tato společnost vnímá, zda jsme pro ni důvěryhodní nebo

nikoli. To je nakonec problém té společnosti, protože ona se ochuzuje. Náš problém ale je, jak nás vnímá Pán cirkve – Ježiš. Jednou budeme skládat účty z toho, jak jsme naložili s dary jeho milosti. Kéž jsme raději zahanbeni dnes, nežli v tu chvíli. Čas k nápravě totiž potom už asi nebude.

informácie

Kresťanské centrum BERA a kúpa budovy v Harmónii

Jozef Abrman

Kresťanské zbory na Slovensku chcú byť domovom pre každého, kto miluje Pána Ježiša a túži po záchrane hynúcich. Tieto dve hybné sily: milovanie Spasiteľa a túžba po záchrane ľudí, vyústili za posledných 12 mesiacov do dvoch konkrétnych podôb: do založenia **Kresťanského centra Berea** a kúpy budovy, bývalej veľkej rekreačnej chaty, v krásnom prostredí Malých Karpát.

O obidvoch vám chcem niečo povedať, aj keď v skutočnosti ide o jeden celok a jedno verné priznanie sa Pána Ježiša k našim potrebám, ktoré už dlhé roky intenzívne cítime.

Ak by ste išli diaľnicou z Bratislavy hore smerom na Trnavu a odbočili na Pezinok, tak by ste vo vzdialenosti asi 30 km od nášho hlavného mesta objavili **vyššie Modry** malebnú rekreačnú časť tohto mesta, ktorá sa volá **Harmónia**. Práve tu naše zbory uskutočnili už tri výročné misijné konferencie a zorganizovali niekoľko vzdelávacích biblických pobytov. Toto miesto sa nám **6. apríla 2004** stalo ešte vzácnejším, pretože **Pán Ježiš nás** zaujímavým spôsobom **priviedol k objektu**, ktorý doteraz slúžil ako rekreačné stredisko Bratislavských pekárni a **ktorý sme v tento deň kúpili**.

Keď sme sa tu začiatkom januára ako starší bratia z niekoľkých zborov po prvý raz stretli a prezreli si tento objekt za účasti odborníkov, všetci sme jednomyselne vnímali Božiu vôľu.

Chata v Harmónii

Vedeli sme, že tu v Harmónii sa naše dlhotrvajúce hľadanie objektu pre potrebnú a rozmanitú činnosť našich zborov končí. Ziala nás pocit hlbokého ubezpečenia, že **táto vec je od Pána**. Zvláštnou súčasťou odvíjajúceho sa kroku viery bola skutočnosť, že na budovu, ktorá mala stáť 4 milióny korún, sme nemali nič: ani korunu, ani sľuby podnikateľov, ani sľuby bohatých Angličanov či Američanov.

Budova, ktorú po "kuchynský" nazývame "**Chata v Harmónii**", sa stáva **významným nástrojom** nielen pre niekoľko málo zborov, ale **pre všetkých bratov a sestry v Kresťanských zboroch na Slovensku**, ktorí túžia slúžiť jedni druhým a šíriť radostné evanjelium bližným.

Áno, **čaká nás rekonštrukcia**, a bude trvať až do jesene, ale už teraz "**vidíme**", **aký veľký potenciál má tento objekt na všestranné využitie**. Doslova sa ponúka na využívanie nielen počas prázdnin na detské a mládežnícke pobyty, ale aj na kurzy, bratské vyučovanie, aké mávame v Jelke, zborové sobotno-nedeľné stretnutia, konferencie kresťanskej mládeže a semináre rôzneho charakteru počas celého roka (biblická škola a podobne).

Význam a potrebu tohto druhu služby určite netreba pripomínať. Snáď niet jediného zboru v našej vlasti, v ktorom by sa nenašiel človek, ktorý by nebol prijal Pána Ježiša na nejakej chate alebo na pobyte mládeže. Aj o tom je táto chata, ktorú nám Pán zveril do trvalého vlastníctva. **Tento objekt je jedným z viditeľnejších aspektov existencie a činnosti Kresťanského centra Berea, ktorého zámerom je slúžiť bratom a sestrám v našich zboroch v oblasti duchovného vzdelávania, práce s deťmi a mládežou i niektorých evanjelizačných činností**, ktoré by si žiadny z našich zborov nemohol dovoliť organizovať samostatne.

Čo sa týka **technických údajov**, chata je 40 rokov stará, murovaná a zdravá. Má dve podlažia, kapacitu cca 50 lôžok, spoločenskú miestnosť do 100 stoličiek a malý byt pre správcu. Pozemok okolo chaty má plochu okolo 20 árov. Objekt je prístupný autom ako aj pravidelnými medzimestskými linkami autobusov.

Z ekonomického hľadiska sme výhodnejšiu ponuku nevideli, aj keď nás čaká niekoľko

vulgárností, Janett tím, že se odhaluje na verejnosti, ďalší predvávajú iné nechutnosti ... za všim je jen zisk.

Jakže to ten Jirka včera říkal? „Jsi jedním z těch, kteří se mají chytit na dobře připravenou návnadu. A vyhrává ten, jehož návnada je nepřitažlivější. Pro zisk jsou schopni udělat maximum a překročit jakékoliv hranice.“

Zrovna včera projížděl kolem billboardu, který jeho domněnku potvrzoval. Byl na něm trestanec Kájinek s přílehlavým motem... „Jak to vlastně bylo? S radiem Kíss na doživotí? Vždyť je to jedno.“ Přičilo se mu to, etika jde stranou, ale nenechávalo ho to klidným. Letos končil školu a třídní učitel jim stále častěji opakoval, že musejí na sobě pracovat a zdárně ukončit studium. „Pokus se jít dále, abys byl na pracovním trhu zajímavý pro zaměstnavatele. Dnes, v době, kdy se nezaměstnanost pohybuje kolem 10%, na tebe nikdo nečeká s otevřenou náručí. Musíš být schopen něco nabídnout, být zajímavý, aby tě někdo zaměstnal.“ Vzpomněl si na slova třídního.

„Vždyť já jsem taky jakousi formou produktu, která musí konkurovat ostatním. Co mám dělat? Na co se zaměřit, abych byl v tom davu čekajících zajímavý pro společnost, zaměstnavatele, budoucího partnera, přítele,... Co a koho si mám zvolit v této konkurenci a zvolí si někdo mě?“

Vše se mu honilo hlavou a ze své budoucnosti měl obavu. Raději vstal a šel se opláchnout. Čekala ho slohovka, kterou v pondělí musí odevzdat. Začal si rovnat věci na stole a mezi papíry našel koncept kázání, který se rozdával na čtvrtěční biblické. Znovu se do něj začel a postupně si vzpomínal na slova kazatele. Četl jedno z podobenství, které vyprávěl Ježíš: „*Království nebeské je jako když obchodník, který kupuje krásné perly, objeví jednu drahocennou perlu; jde, prodá všechno, co má, a koupí ji.*“

Ten člověk pro tu vzácnou perlu musel obětovat vše. Není tu stanovena její přesná cena, jen to, že ho stála všechno, co měl.

Žádná zadní vrátka, žádná výhodná sleva, žádné dedukce nad tím, jestli je to výhodný obchod. Vše za jedinečnou a dokonalou nabídku, které se nic nevyrovná. Tou perlou je Boží království.

Ta myšlenka byla jako balzám na jeho znepokojenou duši. Podobenství ho stavělo do role kupujícího a on byl ujišťován, že tato terno nabídka je i pro něj. Stačí, aby za ni dal vše co má. Své plány, sny, představy, touhy,... svůj život se všim všudy. To je cena perly. S touto perlou mu bude přece vše ostatní přidáno. Teď už se necítil málo konkurenceschopný a málo zajímavý, ale naopak získal jistotu své budoucnosti. Budoucnosti, která, jak věděl a již mnohokrát zakusil, je nezvykle krásná. Jeho „služebníkem“ chce být ta nejlaskavější bytost na světě, která se jmenuje Ježíš. A on byl pro něj v tu chvíli tím nejzajímavějším „zaměstnancem“. V té chvíli měl o sméru svých investic jasno: „Chci dělat vše pro to, abych získal tu perlu.“

Do nynějška neměl představu, o čem bude jeho slohová práce, ale teď věděl, o čem chce psát. „Chci napsat o tom, co jsem prožil dnes ráno. Vlastně to již píši ... toto je má slohová práce.“

Jubilanti

Brat Ondrej Varga osemdesiatročný

Ján Hudec

24. februára 2004 dožil sa osemdesiat rokov brat Ondrej Varga z Kresťanského zboru v Nitre. Pánovi Ježišovi sa odovzdal v roku 1948 v Bratislave. Pracoval vtedy ako slobodný v severných Čechách, v Litvínove, ale od mája toho roku tam žil už i so svojou manželkou. V Prahe ho pokrstil anglický brat Hamilton. Spolu s manželkou chodili do bratského zboru v Lome (u Kubalíkov) a neskôr i v Duchcove. Zostali mu krásne spomienky

chorých, prípadne telesne slabších ľudí. Je to vôľovo náročný test, pretože aj pri čiastočnom pôste treba dbať na to, aby sme vynechané množstvo stravy nedoháňali inak.

Písmo ukazuje, že je biblické robiť všetky tri druhy pôstu – tak ako nás povedie Pán – a to verejne alebo súkromne, pravidelne alebo občas, nedobrovoľne alebo úmyselne.

Je tu však nebezpečie, že **každé duchovné cvičenie sa môže stať zvykom a zmení sa na prázdnu formu – stane sa rituálom bez duchovného obsahu!** Treba zdôrazniť, pôst – či už pravidelný, alebo občasný – je osobná záležitosť medzi Bohom a veriacim. Vyvarujeme sa otrockému opakovaniu po iných. Prosme Pána, aby nás zachoval od domýšľavosti. **Askéza môže byť rovnako telesná ako prejedanie sa.** Nie je pravda, že pôst je príjemná a ľahká záležitosť. Práve naopak: Je to zdravý liek pre našu dušu a telo a ako vieme, liek spravidla nebýva chutný.

Na záver spomeniem ešte príklad jedného zo zakladateľov Bratského hnutia v Anglicku Roberta Chapmana (1803-1902), ktorý mal zvyk postiť sa každú sobotu. V ten deň neprijímal žiadne návštevy, bol vo svojej dielni, kde mohol byť sám so svojim Bohom a svojim sústruhom a vychutnával ten čas ako osvieženie pre dušu v spoločenstve so svojim Pánom. Ktosi, kto sa predsa len k nemu dostal v sobotu súc v krajnej núdzi povedal: „jeho tvár žiarila ako tvár anjela.“ Samozrejme nikto nedokáže povedať, koľko práve táto prax prispela k jeho duchovnej veľkosti a jeho chodeniu s Bohom.

Bohu záleží rovnako na tom „PREČO“ čosi robíme ako „ČO“ robíme. Pýcha a prepchatý žalúdok idú často ruka v ruke. Pavol trval na tom, že **telesná kázeň je dôležitá**, že sa nemáme starať o telo tak, aby sa v ňom zobúdžali zlé žiadosti (Rim 13,14; 1K 9,25n). Káznenie tela má za cieľ ponížiť dušu (Ezd 8,21; Iz 5,3). Pán Boh aj v dnešnej dobe hľadá takých Ezdrášov, ktorých trápí duchovný chlad v zbore, ktorí vyznávajú hriechy nielen svoje, ale celého zboru. Aj Nehemiáš plakal, postil

sa a modlil, keď uvidel zborené jeruzalemské hradby a spálené brány. Možno práve teba volá Pán, aby si sa stal „opravovateľom trhlín“ a kanálom Božieho požehnania.

stránka mladých

Balzám na duši

Karel Holý

Rádio začalo hlasitě hrať a on jen rukou máchal po ovladači, aby ten protivný zvuk vypnul. Včera si musel zvýšit hlasitosť, pretože se mu znovu stalo, že po prvním procitnutí usnul. Teď už razantněji zdvihl hlavu, aby ovladač našel. Uviděl ho těsně vedle postele, kde ho večer položil, aby to měl blíž. Přes noc na to totiž zapomněl. S úlevou rádio vypnul a přemýšlel, co to vlastně hráli ... Eminem, vzpomněl si, když si melodii znovu přehrával v hlavě. Chvilí se jen tak převaloval a přemýšlel nad tím, co ho provázelo předchozí dny.

„Jak je vůbec možné, že tento interpret má v „křesťanské“ Americe takový úspěch? Jeho projev je tak arogantní, sprostý a plný nenávisť,“ přemítal. Do toho se mu vybavilo počínání zpěvačky Janett Jackson na předávání Grammy. Tyto myšlenky v něm znovu vyvolaly vzpomínku na včerejší večer.

S kamarádem konzultoval výběr mobilního telefonu, který si chtěl v brzké době koupit. K žádnému kloudnému konci se nedobrli, protože nabídka byla široká a v té spleti různých pro a proti se po chvíli nebyli schopni orientovat. K operátorovi se ani nedostali a to si myslel, že bude nejtěžší. „V honbě za zákazníkem je asi svou reklamou nejpoutavější Oskar. Eurotel je nejspolehlivější a T-mobil je zlatá střední cesta. Jak promyšleně se všichni chovají, co všechno jsou ochotni udělat pro úspěch, proto, aby upoutali zákazníka a byli právě oni nejžádanější. Eminem upoutá svou

mesiacov rekonštrukčných prác a mnoho časových i finančných obetí. Čakajú nás skúšky a možno aj nepochopenia. My však nemôžeme ísť ďalej bez toho, aby sme nemysleli na našu mládež, na deti, na neveriacich, ktorí sa chcú našich pobytov zúčastňovať a na vnútorný život našich zborov, ktorý určite potrebujeme zintenzívniť a obohatiť. Preto sa už teraz tešíme, že tak ako sme priamo v objekte dňa 12. apríla prežívali krásny deň spoločného modlitebného vďakyvzdávania za úspešnú kúpu chaty, tak budeme prežívať aj deň oficiálneho otvorenia objektu pre činnosti, na ktoré nám ju Pán dáva do rúk.

Ako to bolo s financiami? Odkiaľ prišli 4 milióny?

Žasneme nad tým, ako dokáže Božia spasiteľná milosť vyučovať kresťanov aj napriek tomu, že sa téme misijného dávania v mnohých našich zboroch nevenujeme alebo sa jej i vyhýbame.

Keď sme **objekt v Harmónii** objavili, zistili sme, že je **predmetom dražby** a že nám zostáva už len 17 dní, aby sme dali dokopy vysokú sumu **1,8 milióna korún**. Bez tejto sumy sme nemali právo zúčastniť sa dražby. 3 dni pred dražbou nám chýbal celý milión korún. V deň konania dražby sme mali potrebnú sumu k dispozícii. **Pán Boh urobil zázrak** a nám neostávalo iné ako Jemu ďakovať a ísť ďalej s istotou, že On nás povedie aj naďalej.

Po úspešnej **dražbe 6. februára 2004** nastal čas napätého očakávania a modlitieb. Ako a kde získame ďalšie peniaze? Ako získať **ďalších 2,2 milióna korún za 60 dní**, keď sa naše peňaženky už vyprázdňujú v prvom kole? Ak nezískame potrebnú sumu, chata v Harmónii prípadne niekomu inému a nám vloženú sumu 1,8 milióna vrátiť značne zníženú o penále (trestný poplatok).

Veľkým svedectvom o Božej milosti a vernosti je skutočnosť, že **dary prichádzali aj naďalej**. V krátkom časovom intervale **Pán Boh oslovil mnohých darcov**, a my sme sa

nestačili diviť, ako to On zrežiroval. Poslednú časť spomínanej sumy – viac než pol milióna korún – poslali viaceré zbory z Nemecka bez toho, aby vedeli kto koľko poslal. To považujeme za zázrak. A čo nás teší ešte viac, je skutočnosť, že z celkovej potrebnej sumy takmer 60% sme pokryli z domácich zdrojov. Slzy sa nám tísli do očí, keď sme videli, že z malého zboru, ktorý má menej ako 30 príslušníkov prišli dve zbierky 80.000 Sk a 90.000 Sk. Z „rodinného“ zboru ktorý má cca 10 členov prišlo 100.000 a 50.000. Jedna rodina dala finančný dar vo výške 300.000 Sk. Aj odtiaľ, odkiaľ sme to najmenej očakávali, prišli dary: Jeden mladý slobodný brat poslal 10.000 Sk, ďalší – ešte študent – poslal 5000 Sk ... A tak by sme mohli pokračovať ďalej. **Prežili sme úžasnú duchovnú skúsenosť:** Keď pochopíme Pánovu vôľu a začneme vo viere konať, On dielo dokoná. Bez toho, že by sme my začali, však On nezačne konať. Je to ako s poznaním, že Boh chce, aby všetci ľudia boli zachránení – bez našich rúk a ňoh a úst a predovšetkým ochotného srdca to však neurobí.

Potreba takéhoto objektu pre Kresťanské zbory na Slovensku –

podobného ako majú Kresťanské sbory v Českej republike na Nivách pri Vsetine – **bola zrejma už mnoho rokov**. Zakaždým, keď sme o tom hovorili, sme len skonštatovali, že nemáme na to zdroje a tým to končilo. Pán nás chcel v tejto situácii naučiť veľkú lekciu. Chcel, aby sme pochopili, že sa už nemusíme obzerať na Západ, na Východ a všelikam inam, aby sme zistili či nám „niekto niečo pošle alebo dá“, ale **už sami prežívame radosť z dávania a z poznania, že táto dobročinnosť a zdieľnosť je Bohu príjemnou obeťou**. Ona je vlastne Božím príkazom pre Jeho ľud a nie záležitosťou osobného vkusu či názoru na vec (Žid. 13,16).

Modlitebné vďakyvzdanie za kúpu chaty v Harmónii

Krásny a snečný Veľkonočný pondelok sa dňa **12. apríla 2004** na chate v Harmónii

Zhromaždenie vďakyvzdávania

niesol v duchu modlitebného vďakyvzdávania, aké tu asi ešte nikto nikdy nevidel.

Ludia sa zastavovali a pýtali, čo sa deje. Keď sme im vysvetlili, že chatu, ktorá patrila Bratislavským pekárňam, kúpili kresťania, vyjadrili potešenie, že miesto už konečne nebude také púste ako doteraz. Pýtali sa, kto sme, čo sme a čo sa tu deje. A my sa už teraz tešíme, ako sa Chlieb života z Božej pekárne dostane k mnohým srdciam aj na tomto mieste, kde nájdú Spasiteľa.

Viete si predstaviť 80 radosných ľudí, ktorých spev sa rozlieva prírodou do širokého okolia? Skupina našich detí sa hrali v potoku, ktorý tečie cez okraj pozemku chaty. Vznikli medzi nimi krásne priateľstvá. Bolo radosť ich sledovať. Keď sa po hodine či dvoch "úmornej práce" v potoku vrátili k svojim rodičom aj s poriadne zamazanými rukami, prezradili nám, čo

Budovanie krstiteľnice

stavajú. Ich odpoveď nám vyrazila dych. „**My stavíme bazén, v ktorom sa budú krstiť ti, čo prijímú Pána Ježiša na tejto chate!**“ Ach, aká je krásna detská viera! Veru, aj tieto malé deti chápu, o čo nám tu ide a prečo sme chatu kúpili. Úprimné detské srdcia zložité vysvetlenia nepotrebujú. Bol som dojatý, keď som videl, ako vážne táto skupina malých chlapcov berie odkaz misijného poverenia.

Na stretnutie, ktoré trvalo niekoľko hodín, prišli bratia a sestry na 25 autách z rôznych kútov Slovenska a z mnohých zborov. Boli medzi nami deti vo veku od jedného roku, ale aj dozretý Boží služobník vo veku 83 rokov.

Veľa sme spievali, modlili sa a ďakovali Bohu, že naše túžby premenil na skutočnosť. **Spolu sme si čítali Božie Slovo** a vypočuli nezabudnuteľné príhovory bratov Janka Hudeca a "patriarchu" Jozefa Abrmana st., ktorých slová nám padali hlboko do našich srdiec. Brat Hudec nám na pozadí vlastných skúseností zo života o kliesnení cesty k zdarnému cieľu pripomenul Božie zaslúbenia z Izaiáša 45,2-3: *"Ja pôjdem pred tebou a vyrovnám to, čo je nerovné, skrúšim medené dvere a železné závery posekám. A dám ti poklady, skryté vo tme, a ukryté klenoty, aby si poznal, že som to ja Hospodin, ktorý ťa volám po tvojom mene, Boh Izraelov."* Brat Jozef Abrman st. nás vyzval k tomu, aby sme pamätali na svojich vodcov, ktorí nás predišli a ako máme nasledovať ich vieru v smelom misijnom pôsobení. Pripomenul nám slobodu, ktorú sme za posledných 14 rokov nevyužívali dostatočne a že ak zostaneme vernými Pánovými a v Jeho službe, On sám nádherne zjaví svoju veľkú slávu i na tomto mieste.

Počas zhromaždenia boli naše oči zvlhčené slzami vďaky a dojatia. **Na modlitbách sme tiež Pána prosili o ďalšiu ochranu a Jeho vedenie počas rekonštrukcie**, ktorá nás teraz čaká. Budeme potrebovať veľa múdrosti, trpezlivosti, modlitieb a finančnej podpory od tých, ktorí Pána Ježiša Krista milujú a túžia prinášať ovocie, ktoré sa hojne množí na

modlím, než na čomkoľvek inom. **Až keď Abrahám zdvihol nôž nad svojim synom**, povedal mu Pán Boh: „*TERAZ naozaj viem, že sa bojíš Boha a neodoprel si mi ani svojho syna...*“ (Gen 22,12).

- za normálnych okolností myslím na modlitbe len veľmi krátko na určitú vec. Pri pôste mi moje telo pomáha spomenúť si, prečo sa postím, vracia moju myseľ od iných vecí a vnemov k modlitbe.

Pri čítaní 58. kapitoly proroka Izaiáša mi Pán Boh ukázal, že pôst má byť dňom radosti a nie trápenia (v.5), dňom vypočutých modlitieb (v.9), dňom rozviazania zviazaných (v.6), časom duchovného požehnanie a rozváženia (v.11). Pán Boh túži po modlitebníkoch, ktorí ho budú vyzývať v Duchu a pravde a stanú sa „opravovatelia trhlín“ v rodinách a zboroch, ktorí spoznajú „rozkoš v Hospodinovi“ (v.14). Pán Boh čaká, že sa obrátíme k Nemu celým svojim srdcom, v pôste a plači, že sa s roztrnutými srdcami vrátime do úzkeho spoločenstva s Ním (Joel 2,12-13).

Takmer všetci veľkí Boží mužovia, keď im o niečo išlo, **modlili sa s pôstom**. Námatkovo spomeniem Mojžiša, Dávida, Eliáša, Daniela, Nehemiáša, Pána Ježiša samotného, apoštola Pavla a Petra, ale aj kresťanov z pohánov ako boli napr. Lucius a Manahen (Sk 13; 1Kor 7,5 a pod.).

Kedysi som počul „výklad“ na tému pôst, že dnes to znamená postiť od hriechu. To je samozrejme pravda, ale telo je nami tak hýčkané (alebo my sme ním natoľko ovládaní?), že len samotná predstava, že by sme mali vynechať čo aj len jedno jedlo, nás priam desí! Nijako sa nám však nepodari vyvrátiť, že **pôst je biblický**.

Písmo pozná tri druhy pôstu:

1. Normálnym pôstom nazývame vzdanie sa pevnej aj tekutej potravy – ale nie vody! Príkladom v Písme je pôst Pána Ježiša na púšti 40 dní a nocí. V Evanjelii podľa Matúša čítame, že „potom zlačnel“ (Mat 4,2). Lukáš

hovorí, že „nič nejedol“ (Lk 4,2). Nehovorí sa, že by nepil. Čítame, že začal byť hladný, ale nie, že bol smädný. Aj Satan pokúšal Pána Ježiša jedlom a nie pitím. Z toho vyplýva, že Pán Ježiš **nejedol, ale pil**. Nakoniec, ľudský organizmus nevydrží bez vody 40 dní! Takého vzdanie sa jedla má okrem duchovného úžitku tiež blahodárne čistiace účinky na celý organizmus. Vtedy má telo šancu spáliť a zbaviť sa rôznych prebytočných látok a tuku.

2. Absolútny pôst je zriedkavý. Ide o **úplné vzdanie sa jedla a pitia**. Obyčajne netrvá viac než **tri dni**. Bez jedla vydrží človek bez nejakej ujmy dlho, bez vody len krátko dobu. O Saulovi po zážitku na Damašskej ceste čítame, že „*tri dni nejedol ani nepil*“ (Sk 9,9). Ďalší prípad v Písme je kráľovná Ester, ktorá žiadala Mardocheja, aby sa s ňou a jej dievčatami postil – nejedol ani nepil 3 dni a 3 noci. Išlo o krízovú situáciu, ktorá si žiadala radikálne opatrenia.

3. Čiastočný pôst je vzdanie sa lahôdok a mäsa. V Danielovom prorocťve sú zaznamenané dva prípady čiastočného pôstu. Prvý je v prvej kapitole, keď traja Danielovi priatelia a on sám požiadali dozorcú na kráľovskom babylonskom dvore, aby sa nemuseli poškvŕňovať stravou z kráľovského stola, ktorá bola obetovaná babylonským modlám a aby mohli jesť iba zeleninu – presnejšie strukoviny a vodu. V 10. kapitole čítame o druhom obmedzenom Danielovom pôste čítame: „*Žiadostný chlieb chutný som nejedol a mäso a víno nevošlo do mojich úst*“ (Dan 10,3). Toto trvalo tri týždne. To bol úvod k videniu, ktoré potom dostal od Hospodina. Daniel jednoducho obmedzil jedlo, aby o to intenzívnejšie hľadal Božiu tvár. Čiastočný pôst môže mať rôzne podoby a každá môže byť požehnaním. Napr. John Wesley, keď sa modlil za istý ťažký duchovný stav v svojom zbere, jedol iba suchý chlieb. Iní Boží muži pri hľadaní Božej vôle sa postili tak, že vynechali niektorý denný chod jedla – napr. obed a namiesto neho sa modlili. Čiastočný pôst je dobrý tam, kde okolnosti nedovoľujú normálny pôst. Je vhodný pre starších, alebo

OO

strana číslo

Sbalili jsme vše potřebné na rok pro šestičlennou rodinu a opravdu s veľkou vírou jsme se vydali... V hlavě se mi honilo tolik otázek, jako např.: „Co, když děti vážně onemocní? Bude nám stačit menší příjem než v Česku v zemi, kde je vše dražší? Jak děti zvládnou školu? Jak všichni zvládneme jinou kulturu? Dokážu svému manželovi umožnit studovat, což znamená být prakticky celý den sama se čtyřmi dětmi? Jak tam budeme moci cestovat s našim malým autem?“

A znovu mi přispěchá v takových pochybnostech na pomoc jediné Boží slovo a je to dokonce znovu kniha Jozue: „...*Hospodin, váš Bůh, bojuje za vás, jak vám přislíbil. Sami u sebe dbejte úzkostlivě o to, abyste milovali Hospodina, svého Boha*“ (Jozue 23,10-11).

Volám: „Pane, náš Honzík neumí ani slovo německy, ve škole nebude mít kamarády – nedomluví se. Ty znáš jeho povahu.“ „**Hospodin, váš Bůh, bojuje za vás,...**“, slyším znít v uších. Honzík se dostal do třídy s chlapcem, jehož maminka je původem Češka a mluví lámanou češtinou. „Děkuji, Pane“.

Každý večer se modlím: „Pane zachovej Benika s Matýskem, aby se jim nic zlého nepříhodilo. A znovu: „**Hospodin, váš Bůh, bojuje...**“. Benjamíněk uvolnil ruční brzdou našeho auta, když jsem krátce navštívila svou kamarádku. Auto sjelo z kopce doprostřed rušné ulice. Nákladní auto stačilo uhnout! V slzách tiše večer sedím, děti mě slyší, když šeptám: „**Pane, děkuji za záchranu obou našich nejmenších, kteří seděli v autě!**“

Přemýšlím nad tím, jak si naše dcera vždycky přála odejít z páté třídy na „malé gymnázium“. A právě v páté třídě ji odvedeme do cizí země a ona po návratu zůstane na základní škole. Už ředitelka, která mi předávala knížky pro domácí školu (učím děti doma i českou školu) mi sdělila, že si neumí představit, aby Noemi dělala školu německou, doma českou a připravovala se na zkoušky na gymnázium. Tiše si připomínám slova: „**Hospodin váš**

Bůh, ...“ Přihlášku na gymnázium předáváme po svých rodičích „na dálku“. Pak přijíždíme na pár dní domů (konference, úřady, návštěvy lékařů) a Noemi jde ke zkouškám. Úplně v klidu, s vědomím, že se za ni modlí mnoho lidí a že se nic nestane, kdyby to nevyšlo. Den na to se dovidáme, že byla přijata s dobrým výsledkem, „**Hospodin je laskavý.**“

Možná také vstupuješ do neznáma, lekáš se jako já, prožíváš své obavy. Víš, že se podobáme, ale Bůh bojuje za nás. Přitom dbejme „*úzkostlivě o to, abychom milovali Hospodina, svého Boha*“ (Joz 23,11).

otázky čitateľov

Má nejaký zmysel modlitba s pôstom? Môžem očakávať, že Boh pre môj pôst modlitbu určite vypočuje?

Odpovídá „*Lubomír Vyhnánek*“

Viem, že modlitba s pôstom v Kresťanských zboroch nie je bežná záležitosť. Sám som donedávna zastával názor, že pôst patrí výlučne do židovského prostredia a v cirkvi nemá miesto. Pán mi však ukázal, že pravým dôvodom bola moja nechota premýšľať o tejto otázke a osobná pohodlnosť. Načo je užitočný pôst? Uvediem niekoľko dôvodov.

- Pôst je samozrejme neprijemný pre telo. Ale pomôže mi otestovať sa, kto mi v skutočnosti vládne: Duch, alebo telo.
- Boh nepotrebuje môj pôst – JA ho potrebujem (Zach 7,5).
- Pôst nie je metóda, ktorou donútim niečo Boha vykonať.
- Pôst je pomôcka pre mňa a dôkaz pre Boha, že som **ochotný čosi obetovať**, že **viac** mi záleží na predmete, za ktorý sa

ich účet v nebesiach. Brat Jozef Abrman st. povzbudil všetkých prítomných, aby vyskúšali Hospodina aj v tejto oblasti svojich životov. Je to predsa len čistá Božia milosť, že On o naše dary stojí a považuje ich za „*ľúbeznú vôňu upokojujúcu, obeť príjemnú, ľúbu a vzácnu Bohu*“ (Fp. 4,17-18) .

Aj touto cestou **chceme poďakovať všetkým bratom a sestrám** vo všetkých zboroch, známym i neznámym, čo sa svojimi darmi aj modlitbami zúčastnili na Božom diele, ktoré sa len z Jeho milosti a lásky začalo v Harmónii.

Ak máte akékoľvek otázky, môžete napísať na e-mail: abrman@nm.psg.sk. Buď evanjelium radostného evanjelia, amen!

tématické články

CHARISMATA, k čemu jsou v církvi?

Tomáš Pala

Řecké slovo **charisma** by se zřejmě dalo přeložit výrazem duchovní dar, a jelikož **charis** znamená „milost“, mohlo by to správněji znít „dar milosti“.

Úloha Ducha svatého v novozákonní době

Je to trochu odvážné, pokoušet se jako člověk definovat úlohu a poslání jedné z Božích osob - Ducha svatého. Plně vyčerpávající odpověď dát stejně nikdy nedokážeme. Co ale můžeme, je připomenout výpovědi Písma o poslání Ducha svatého. Studujeme-li je, pak zjistíme, že vliv a působení Ducha svatého se týká všech lidí této planety. Týká se jak křesťanů - tak i nekřesťanů - každého se ovšem týká jinak.

Vůči lidem Bohu vzdáleným

Pro lidi, kteří jsou Bohu vzdáleni, má Duch svatý zvláštní poslání: usvědčit je z hříchu. Pán Ježíš to vyjádřil následovně: „*On přijde a ukáže světu, v čem je hřích, spravedlnost a soud*“ (J 16,8). Dnes je hřích všeobecně zpochybňován - lidé si z něho dělají legraci a bagatelizují jej. Kolik vtipů se navyprávělo o hříchu a hříšnicích. Ale Pán Ježíš říká, že ten nejhorší hřích je „*v tom, že ve mne nevěří*“ (J 16,9). Zde spatřujeme princip lidské hříšnosti - lidé nevěří Bohu a jeho Synu Ježíši Kristu. Dále Duch svatý usvědčuje ze spravedlnosti. Lidé spravedlnost zpochybňují. Duch svatý jim ukazuje, že Bůh JE spravedlivý (na rozdíl od nás lidí), a že jeho spravedlnost se nespokojí s laciným vyrovnáním. Bůh jednoduše nedělá jakousi tlustou čáru za lidskou hříšností, ale posílá Krista, aby za nás lidi, šel tou hroznou cestou kříže. On nesl, jako náš zástupce, plnou váhu Božího soudu a zaplatil za nás doslova „do posledního haléře“. Duch svatý také usvědčuje ze soudu. Z toho, že Boží soud je realita, které se nevyhnou. Každý člověk bude muset postavit před Boha a ob stojí jen ti, kdo jsou skryti v Kristu. Pána Boha nebude možno ani podplatit, ani přemluvit.

Jak Duch usvědčuje

Je zajímavé, jak Duch svatý dovede lidi usvědčit. V 1K 14,24.25 je napsáno: „*Budou-li všichni mluvit prorocky a přijde tam člověk nevěřící nebo nezasvěcený, bude vším, co slyší, souzen a usvědčován, vyjdou najevo věci skryté v jeho srdci, takže padne na kolena, pokoří se před Bohem a vyzná: Vskutku je mezi vámi Bůh!*“ Vzpomínám na svědectví bývalého kolportéra Biblické společnosti Antonína Kašparce o tom, jak přišel poprvé do shromáždění. Byl přesvědčen, že člověk, který káže, mluví právě o něm. Napřed přemýšlel, kdo to na něho „práskl“. Jak je možné, že jej kazatel, tak dobře zná? Ale ať přemýšlel jak přemýšlel, nemohl přijít na nikoho, kdo by to o něm mohl takhle dopodrobna vědět. Když se o tom svěřil svému příteli, který jej přivedl do

shromáždění, dostal odpověď: „On to nevěděl, ale řekl to, co mu Duch svatý položil na srdce!“ A. Kašparec o tom dost dlouho pochyboval, ale nakonec vyznal Bohu, z čeho jej Duch svatý usvědčoval a stal se Božím dítětem. Modleme se o to, aby ve sborech zaznívalo prorocké slovo vypůsobené Duchem svatým, které povede ke změně našeho života.

Vůči Božím dětem

Směřem k věřícím má Duch svatý jiné zadání, i o něm pověděl sám Ježíš: „*Jakmile však přijde on, Duch pravdy, uvede vás do veškeré pravdy... A oznámí vám, co má přijít. On mě oslaví, neboť vám bude zvěstovat, co přijme ode mne*“ (J 16,13-14). Nikdy nepochopíme Boží pravdy, pokud nám je Duch svatý neukáže. Je klíčem k psanému Božím slovu - k Bibli. Známe ty okamžiky, kdy je nám najednou otevřeno místo Pisma, jež jsme už mnohokrát četli, dokonce možná i znali z paměti, ale nic nám neříkalo. To Duch svatý nás uvádí do pravdy a my poznáváme: „Vždyť to je přece ono!“ Je zajímavé, že tuto zkušenost obvykle uděláme v pravý čas, v hodinu „dvanácté“, kdy to nejvíc potřebujeme a kdy upřímně hledáme odpověď na naléhavé otázky našeho života. Je také dobré připomenout si a uvědomit si, že Duch svatý působí kristocentricky, že vede k oslavení Krista.

Trojí určení charismat v 1K 12,7

„*Každému je dán zvláštní projev Ducha ke společnému prospěchu*“ (1K 12,7).

Apoštol Pavel načrtává věřícím v Korintě na obrazu lidského těla význam duchovních darů v životě církve. V lidském těle není žádný orgán (nebo jeho funkce) zbytečný.

Tak i v církvi, v Těle Kristově, není nikdo zbytečný, i když se nám to někdy může zdát. Možná, že jeho funkce bude časově omezena, ale vykoná to, co udělat má a pro co si ho Pán Bůh připravil. To je povzbuzení pro ty, kdo se trápí tím, že jsou neužiteční a zbyteční. Každý má připravený určitý úkol, který má splnit. A je škoda, když ho nesplní.

To druhé, co říká náš text, je to, že Duch svatý má pro nás připraven zcela **specifický dar**, „šitý na míru“. Netrapme se tím, že nejsme jako ti druzí - tak úspěšní, tak výkonní atd. Srovnávali bychom nesrovnatelné. A důsledek? Sklíčenost, deprese, anebo se naopak cítíme být důležití a nepostradatelní. Obojí není dobré.

A to třetí, co obsahuje náš verš, je rovněž nesmírně důležité. Má to klíčový význam pro náš postoj k duchovním darům. Ty buď splní to, k čemu byly určeny, anebo povedou k obrovskému zneužití. Jde o účel duchovních darů - proč v církvi vůbec jsou. Pavel to píše zcela jednoznačně: duchovní dary dává Duch svatý ke **společnému prospěchu**, ke službě druhým! Nejsou k chlubení ani k poměrování naší duchovní úrovně!

Dvojitá povaha

Dary Ducha vedou k jednotě, **spojují**, protože zcela rozdílné dary slouží jednomu tělu. Ale dary také **budující**, jsou k prospěchu a užítku všem. „*To všechno působí jeden a týž Duch, který uděluje každému zvláštní dar, jak sám chce*“ (1K 12,11).

Udílání darů Ducha

Boží slovo nám říká na více místech, že Pán Bůh má pro každého vykoupeného člověka připraven určitý úkol a že tyto úkoly mohou být velmi různorodé. V 7.verši rozebírané kapitoly apoštol Pavel ukazuje na další důležitou skutečnost. Udílání duchovních darů je **výsostnou úlohou Ducha svatého**. A on je nerozděluje, jak nám se to líbí, ale *jak sám chce*. Jak by asi vypadala stavba, kdy by si každý postavil svůj koutek podle svých představ? Stavby se staví podle plánů, které vypracoval architekt. Ten ví, jak je třeba stavbu postavit účelně. Ví, které zdi jsou nosné a které jsou jen přepážkami, ví, jak ekonomicky udělat rozvody vody, elektřiny, topení a všechno, co takový dům musí mít. Ví, také, co je třeba udělat, aby dům vypadal esteticky. To je právě úloha Ducha svatého.

okienko sestier

Tak to jsem já

Ivana Andrišková

Tak to jsem já - žena, podobná tobě i mnoha jiným. Zatímco továrny po celém světě produkují tisíce stejných a přesných výrobků, my jsme stvořeny jedinečně, „made in heaven“ - každá trochu jinak, ale mnohé máme společné. Jsou to naše radosti z maličkostí, smysl pro krásu a detail, zodpovědnost, pečlivost, ale i pochybnosti, strach a obavy.

Ano, já jsem typická žena. Boží stvoření, křehká, zranitelná, cítím zodpovědnost, umím snít, ale také se někdy bojím. Mívám strach z neznámých věcí. Žili jsme s manželem tři roky v jiné zemi, jiné kultuře s dvěma malými dětmi. Když jsme se vrátili, myslela jsem si, že jsem za tu dobu „vyrostla“ natolik, že by mě podobný pobyt jinde nemohl nijak zparalyzovat. Ale za pět let se situace opakuje, máme o dvě děti více a před námi stojí další studijní pobyt v jiné zemi. Přichází odpověď na manželovo hledání možnosti, jak dokončit své studium. Oba se za to modlíme, cítíme, že je to v naší zvláštní situaci, která nastala, to nejlepší od Boha. Svěřujeme náš plán Bohu a také samozřejmě našemu domácímu sboru. Starší se za nás staví a říkají: „Ano“.

Cítím se trochu jako Izrael pod vedením Jozue, když mu Hospodin řekl:

„*Vstaň a přejdi... do země... Dal jsem vám místo... Nikdo se proti tobě nepostaví... Budu s tebou. Nenechám tě klesnout a neopustím tě. Buď rozhodný a udatný. Neodchyluj se od Božích rad... Jednej prozíravě.... Rozjímej nad mým slovem... Potom tě bude na tvé cestě provázet zdar...“ (Joz 1,1-8). Jozue si tuto Boží řeč vyslechl a předal ji dál celému izraelskému národu, který jako jeden muž řekl: „**Učiníme všechno, co jsi nám přikázal a půjdeme všude, kam nás pošleš**“ (Joz 1,16).*

T: Co jste udělal, když jste se dozvěděl, že vás král chce zničit?

N: Co se dá v takovém případě dělat? Sbalil jsem si věci a zmizel jsem do Egypta. Myslel jsem si, já hlupák, že tam od nich budu mít pokoj. Jenže oni mě špehovali. Mají na to odborníky, špicly, co dělají tuhle špinavou práci. Poslali za mnou Elnátana s tou jeho bandou a ti mě z Egypta odvěkli zase zpátky.

T: Takže oni vás unesli zase do Jeruzaléma a vy teď tady ve vězení čekáte na soud?

N: Na soud! Ti vrazi mě ani soudit nebudou. Ta šelma, co sedí na Davidově trůnu, mě prý chce zabit osobně. Prý se mě chystá rozmáchnout jako štěnici. Jsou to bezbožníci a vrazi!

T: Jste Hospodinův prorok - to nespoleháte na to, že vás Bůh ochrání, když jste se kvůli jeho slovu dostal do takových nesnází?

N: Prorok Hospodinův, hm! Co to dneska znamená? Kdo si dnes váží Hospodinových proroků? Kdo vůbec v téhle zemi ještě bere vážně Hospodina? I kněží jsou zaprodanci ďábla! Dnes se pro Boží věci už nikdo pálit nebude!

T: A vy nevěříte, že by vás mohl ochránit sám Hospodin?

N: Ano, to by mohl, kdyby chtěl, ale jak vidíte, tak to neudělal. Nikdy si nepřestanu vyčítat, že jsem nezůstal hezky v klidu doma v Kirjat-jearimu a že jsem poslechl ten hlas, co mě poslal do Jeruzaléma před krále oznámit ty hrozné soudy. Ale teď už je to stejně jedno. Nevím, proč to Hospodin na mě dopustil. Ale nechal mě v tom a oni mě teď zabijí.

T: Odpusťte, že jsem vás svými otázkami tak rozrušil.

N: Ale ne, to je v pořádku.

T: Pokoj ať je s vámi!

N: I s vámi.

Otázka:

Kdo byl oním mužem, s nímž byl rozhovor, jak tento muž dopadl a kde v Bibli o tom čteme?

„...sedm očí, což je sedm duchů Božích poslaných na celou zem“ (5,6; viz také 1,4; 3,1 a 4,5). V Pánu Ježíši přebývá plnost božství tělesně. Jemu byla dána všeliká moc na nebi i na zemi. Sedmerý popis duchů se objevuje také v Izajášově proroctví o Výhonku (11,1-2): „*Na něm spočine duch Hospodinův (1): duch moudrosti (2) a rozumnosti (3), duch rady (4) a bohatýrské síly (5), duch poznání (6) a bázně Hospodinovy (7).*“ Sedm očí zde představuje sedminásobné působení Ducha Božího skrze Mesiáše.

d) Výhonek jako stavební kámen

Zacharjásova vize přibližuje kámen postavený před Jošuu ještě trochu více. Nejedná se o drahokam, ten by byl Jošuuvi spíše vložen do ruky či připevněn na turban (Ex 28,36-38). Šlo spíše velký kámen pro stavbu chrámu, protože byl před Jošuu položen či postaven. Hospodin do něj vyryl znak – rytinu. Kámen s nápisem tak doplňuje obě předchozí poselství Zacharjásova vidění o:

- odstranění nepravostí (v.4) a
- vybudování chrámu (v.7) Hospodinem, jež jsou s mesiášskou misí Výhonku úzce spojena. Ve Zjevení čteme o příchodu Mesiáše k soudu na naši zemi: „*Jeho oči byly jako plamen ohně a na jeho hlavě bylo množství královských korun; a měl napsané jméno, které nezná nikdo kromě něj...*“ (19,12). Bylo do kamene vyryto snad toto jméno? Nevíme. Analogie ze Zjevení 2,17, kdy dá Pán při svém druhém příchodu vítězům kamének, na němž bude napsáno nové jméno, jež nezná nikdo než ten, kdo je přijímá, by tomu napovídala.

e) Výhonek jako počátek Království

Ratolest či výhonek navozuje představu nepatrného začátku, který má své pokračování v něčem mohutném. První příchod Mesiáše na zem začal také velmi skromně. Skončil zdánlivě neúspěšně, potupnou smrtí. Pokračoval však vzkříšením a vznikem církve, která

šíří evangelium do celého světa. A i když je církev jen předchutí Božího království, jeho plnost jistě přijde. Po druhém příchodu Pána Ježíše k soudu nad národy započne Boží království na zemi a všechny dosud nenaplněné aspekty Nové smlouvy se vyplní. Obraz života v pokoji a dostatku, kdy jeden druhého pozývá k posezení pod vinnou révou a fíkovníkem, se stane realitou. Nastane doba míru, hojnosti a Božího požehnání.

biblický kvíz

Biblický kvíz – Rozhovor s (ne)známým

Připravil Petr Vadúra

Tazatel: Dnešní rozhovor se nám povedlo natočit pouze s velkými obtížemi, protože muž, s nímž si budeme povídat, se právě nachází v královském vězení v Jeruzalémě. Jaké jsou zde poměry?

(Ne)známý: Hrozné, ale nejhorší je ta nejistota.

T: Jaká nejistota?

N: Nevím, co se mnou provedou. Víte, já už jsem ležel v žaludku krále a těch jeho pomačků hezky dlouho. Chtěli mě zavraždit, abych jim nepřipomínal tu špínu, co dělají.

T: Jak jste se to dozvěděl, že vás chtěli zabít?

N: Řekl mi to Achikam, ten je taky u dvora, ale není jako oni. Když prý králi oznámili, jaké slovo jsem o něm pronesl, rozzuřil se a nařídil, že mě musí okamžitě zlikvidovat.

T: A co jste tak hrozného řekl?

N: Bylo to slovo od Hospodina, proroctví. Vyhlášovalo soud nad městem a nad královským domem. Stane se s ním jako se svatyní Šilo, která byla úplně zničena. Těch proroctví bylo víc, ale tohle je asi nejvíc popudilo. A přitom to není moje slovo, je to slovo od Hospodina, a to jsem přece musel říct!

Podle Bohem daného vzoru

Je naivní a pošetilé prosazovat, aby nám Duch svatý dal dar, o němž si právě myslíme, že ho nutně potřebujeme. Kdyby se Duch svatý měl řídit námi, mohla by se z těla vyvinout zřůda. Duch svatý buduje organismus církve podle Bohem daného vzoru. Existuje však i chorobné bujení určitých buněk v těle, jako je rakovina. Nechejme proto působit Ducha svatého, aby měl prostor dávat tak, jak on chce. Pak budeme moci obdivovat úžasnou stavbu církve, nevěsty jež se připravuje na příchod Ženicha, Pána Ježíše Krista, který jí tak draze koupil.

Obdarování Boží a přirozené

Neměli bychom si je plést s přirozeným obdarováním člověka, s jeho talentem a schopnostmi. I když to není bez souvislosti. Pán Bůh si lidi připravuje mnohdy desetiletí předtím, než si je vystrojí svým darem. Mojžiš byl vůdcem Božího lidu. Měl pro to lidské předpoklady – byl vyučen vši egyptské moudrosti. Ale to ještě nebyl duchovní dar vedení – ten získal po čtyřicetiletém pobytu v poušti Božím pověřením. Podobně to vidíme na Saulovi Tarsenském. Ten znal Písma od nejlepšího tehdejšího teologa Gamaliela, ale to ještě nebyl duchovní dar k nesení evangelia lidem. Ten mu byl dán Bohem až když se obrátil.

Dary a ovoce Ducha

Rovněž není možno směšovat dary Ducha s ovocem Ducha. Dary jsou vystrojení ke službě – ovoce je projevem života křesťana. Ovoce svědčí o přítomnosti Ducha svatého v životě věřícího, který Duchem proměňován. Ovoce Ducha je nezbytným předpokladem k tomu, aby člověk mohl efektivně využívat dary Ducha. Protože služba bez lásky, radosti, pokoje, tichosti, strídmosti apod. je velmi znehodnocena. Chybí-li ovoce, pak jsou i ty nejvýznamnější dary bezcenné. Ale člověk nesoucí ovoce Ducha svatého ještě nemusí mít dar k určité konkrétní službě ostatním.

Dary a úřady

Také je nutno rozlišovat mezi duchovním darem a církevním úřadem. Zcela určitě je jedním z duchovních darů dar staršího. Biblický starší by však měl mít biblickou kvalifikaci (viz. 1Tm 3,2-7 nebo Tt 1,6-9). Člověk ryziho charakteru, u kterého je vidět ovoce Ducha. A to je něco jiného, než je lidmi ustanovený funkcionář jen na základě vzdělání, přirozených schopností a vlivu ve společnosti. Totéž bychom mohli říci o pastýři. Být pastýřem je nesporně dar Ducha svatého, ale ne každý „pastor“ je zároveň pastýřem, kterému opravdu leží na srdci odpovědnost za Bohem svěřené ovečky a jejich blaho.

Napodobeniny darů

Je třeba také upozornit na existenci padělků duchovních darů. Toto nebezpečí hrozí tam, kde se hledí na atraktivnost darů. Nepřítel Božího lidu, ďábel dovede napodobit duchovní dary. Tyto padělky jsou také „duchovní podstaty“, ale slouží jinému účelu. Tam, kde vynucujeme určitý konkrétní dar, místo abychom Pánu Bohu dali k dispozici svůj život, tam hrozí akutní nebezpečí, že budeme žít v sebeklamu. Místo toho, abychom sloužili Bohu a bližním, budeme spíše škodit. Proto je třeba duchy rozlišovat (viz 1J 4,1). Zde se kruh opět uzavírá: dary jsou sice různé – ale slouží ke koordinované funkci církve, k jejím prospěchu a budování. Žádný tělesný orgán není samoučelný.

K zamyšlení na závěr

Zapřemýšlejme jen nad tím, co vše se musí stát než naše tělo zpracuje např. jablko. Oko jej zahlédne na stromě a do děje vstupuje mozek a nervy. Na řadě jsou nohy, ruce, ústa, žaludek, střeva, krvinky – prostě celé tělo. Duch svatý prostřednictvím řízení činnosti celého těla Kristova vede k jeho zdravému růstu. Chápeme, jak škodlivý je v této oblasti individualismus – snaha prosadit sám sebe, realizovat své zájmy a touhy? Právě duchovní dary jsou k to-

mu, aby spoločne vedli k efektívnemu využívaniu možností všetch - k oslavě Boha a k prospěchu lidem kolem nás. Vedou nás k sobě navzájem - k vědomí, že jsme na sobě závislí. Žel - dnes je velmi rozšířený duch Ladiceje - „jsem bohatý a nikoho nepotřebuji“. Výsledkem je destrukce, rozklad, izolace a disharmonie. Nebojme se charismat. Jsou to přece Boží dary k našemu užitku a prospěchu, bojme se však žít bez Boží bázně, abychom tyto dary nepředstírali anebo nezneužívali.

Čo sú dary Ducha ?

Ján Hudec

Duchovný dar sa v Novom zákone grécky nazýva *charisma*. Názov je odvodený od slova *charis*, ktoré malo v bežnej reči viac významov: „pôvab“, „príjemnosť“, „priazeň“, „milosť“, prenesene i „radosť“ a „vdaka“. V Novom zákone sa však *charis* stalo takmer výlučným označením pre *milosť* Božiu. Preto *charisma* je *dar milosti*. Zahrňuje každý dar Božej milosti - v prvom rade odpustenie hriechov (R 5,15-16) a večný život v Ježišovi Kristovi (R 6,23). V užšom zmysle každý **duchovný dar je dar Božej milosti**.

Predmetom nášho uvažovania budú **duchovné dary**, ktoré skutočným kresťanom dáva Svätý Duch. Keď ich chceme vymedziť, môžeme povedať, že **duchovný dar je nejaká schopnosť kresťana, prostredníctvom ktorej Boží Duch slúži ľuďom v Cirkvi aj mimo nej**. Táto služba sa môže konať v rámci miestneho zboru, spoločenstva zborov či celej Cirkvi, žijúcej v určitom čase na zemi. Príkladom môže byť sociálna služba v miestnom zbere a jeho okolí, vyučovanie v skupine zborov, evanjelizácia v rôznych krajinách sveta alebo písomné výklady Svätých písem, ktoré slúžia ľuďom po mnoho storočí.

Podľa H. Mühlena, citovaného v knihe [1] na strane 14, **duchovný dar je každá schopnosť, spôsobilosť daná Bohom v miere, v akej bola Duchom Ježiša Krista**

vytrhnutá zo sebeckého využívania a poskytnutá pre službu Cirkvi.

Rozličnosť duchovných darov a oblasti ich pôsobenia

V Novom zákone máme 3 zoznamy duchovných darov v listoch apoštola Pavla: R 12,3-8, 1K 12,4-11;28-31 a Ef 4,7-16. Žiadny z týchto zoznamov nie je úplný a nezahrňuje všetky duchovné dary. Ani všetky tri zoznamy spolu ich neobsahujú všetky. V iných miestach Nového i Starého zákona môžeme nájsť ďalšie duchovné dary. Boží Duch viedol Pána Ježiša a potom aj pisateľov novozákonných spisov, aby v konkrétnych súvislostiach spomenuli určité duchovné dary. Učenie o nich a ich využívaní v najširšom rozsahu je však v uvedených i ďalších oddieloch Pavlových listov (najmä v R 14). Skúsme ich v nich sledovať, vymedziť a vidieť ich účel a oblasť pôsobenia.

Duchovné dary v liste Efežanom

Apoštol Pavol **v oddiele listu 4,7-16** uvádza 5 duchovných darov: *apoštolstvo, prorocko, dar evanjelistu, pastiera a učiteľa*. Vidíme, že sú to **základné duchovné dary**, z ktorých posledné tri sa dodnes využívajú v Cirkvi tak ako v dobe apoštolov, zatiaľ čo prvé dva sa používajú v pozmenenom charaktere a spôsobe.

1. **Apoštolstvo.** Novozákonní apoštolí a proroci patria do základu Cirkvi (Ef 2,20). Prví svojim pôsobením, druhí svojim učením. Tento základ bol položený na začiatku Cirkvi a nemôže sa už opakovať. Preto apoštolí a proroci, skrze ktorých bol položený, boli jedineční a nemajú nástupcov. Nejestvuje žiadna 'apoštolská postupnosť' v Cirkvi - tá údajná je púhym ľudským výmyslom. Už v dobe prvých zborov Cirkvi však jestvovali a pôsobili *apoštolí zborov* (ich *poslovia, vyslanci* - 2K 8,23; Fp 2,25) a takí sú i slúžia zborom Cirkvi dodnes.

2. **Prorocko.** Novozákonní proroci, patriaci do základu Cirkvi, mali priame zjavenie od Boha a mohli tak z vdychnutia (inšpirácie) Svätého

podle milosti" (Ř 11,5), zvíťazí nad svými nepřáteli, a to díky:

- krvi Beránkově,
- Božímu slovu, které zvěstovali, a
- lásce k Bohu, když byli ochotni pro Pána položit i svůj život.

Význam Jošua příběhu pro spásu Izraele

V případě velekněze Jósua snímá Hospodin služebníkovu nepravost. Na znak očistení bylo veleknězi svlečeno špinavé roucho a oblečeno roucho slavnostní. V 9.verši si čteme, že sám Hospodin „*odklidí nepravost této země v jediném dni.*“ Až do druhého příchodu Ježíše Krista bude Izrael národem plným nepravostí. I v současné době je tento národ sekulární (zesvětštělý), a podle výroků Písem zůstane takovým až do příchodu Mesiáše. Sám sebe neočistí, tak jako si Jósua nemohl sám svléct špinavé roucho. To, že ostatek projde ohněm soudu a po očistení vejde s Kristem do Jeho království, nebude jeho zásluha, ale výhradně Boží dílo z milosti. Proč to Pán Bůh udělá? Odpověď nacházíme v listu apoštola Pavla Římanům: „...*ohledně vyvolení jsou Boží milovaní kvůli otcům. Svých darů a povolání přece Bůh nelituje!*“ (Ř 11,28-29)

Služebník zvaný Výhonek

Závěr tohoto obrazu mluví o Výhonku, přivedeném Hospodinem. Tento Výhonek bude Božím služebníkem, bude jako kámen, který má sedm očí. Hospodin na něm vyryje znak a odstraní nepravost Izraele v jediném dni. Od tohoto dne smíření bude možné pozývat jeden druhého do pravého odpočinutí, které Bůh připravil v Kristu. To je v Zachariášově vizi symbolizováno posezením pod vinnou révou a fíkovníkem. Tento obraz pokoje, který již nyní prožíváme duchovně, dojde svého fyzického naplnění v Mesiášském království pod vládou Krista. On něm je prorokováno, že

- bude Božím služebníkem,
- bude sedmiokým kamenem,
- na něm Hospodin vyryje znak.

a) Výhonek jako soudce

Výhonek je ten služebník, o němž Izajáš napsal: „*Zde je můj služebník, jehož podepírám, můj vyvolený, v němž jsem našel zalíbení. Vložil jsem na něho svého ducha, aby vyhlásil soud pronárodům...*“ (42,1). Toto prorockví o Božím služebníku se naplnilo na Pánu Ježiši, ale soud nad pronárody bude vykonán až při druhém příchodu Páně. Ježíš to naznačil v nazaretské synagoze (Lk 4,18), když začal veřejně zvěstovat Boží království a vztáhl na sebe text Izajáše 61,1-2. Přitom záměrně vynechal verš 2b: „*vyhlásil den pomsty našeho Boha*“. Věděl, že čas soudu ještě nenastal. Soud vyhlásí Mesiáš až při svém druhém příchodu, teprve potom usedne na trůn v Jeruzalémě jako král a velekněz zároveň, skutečný služebník Hospodinův.

b) Výhonek drtící kámen úrazu

Výhonek je tím kamenem, který stavitelé zavrhlí, ale On se stal kamenem úhelným (Ž 118,22). Apoštol Petr mluví o Pánu Ježiši, coby kameni toto: „*Vám věřícím je tedy vzácností, ale nepovoleným je to »Kámen zavržený staviteli, jenž se stal hlavním kamenem klenby« a »Kámen úrazu a skála pohoršení«, totiž těm, kdo se nad Slovem uráží a jsou nepovolení, k čemuž také byli určení*“ (1Pt 2,7-8). Pán Ježíš je tím kamenem, který se bez zásahu rukou utrhł, udeřil do železných a hliněných nohou sochy Nebukadnesarova prorockého vidění, reprezentujících Římskou říši, a rozdrtil je. Pak se ten kámen stal obrovskou skálou a naplnil celou zemi (Da 2,34-35). Podobně to Ježíš pověděl veleknězům a starším lidu (Mt 21,43): „*Vám bude Boží království odňato a bude dáno národu, který ponese jeho ovoce. Kdo padne na ten kámen, roztrhne se, a na koho on padne, toho rozdrtil.*“

c) Výhonek jako všemohoucí Bůh

Sedm očí na kameni představuje všemohoucnost a božství Ježíše Krista, Mesiáše Izraele. Podobného obrazu užívá kniha Zjevení:

biblický výklad

Výhonek v Zacharjáši 3,1-10

Ján Ostrolucký a Jarek Andrýsek

Popis Zacharjášova vidění

Proroku Zacharjáši je zjevena nebeská scéna. Před poslem Hospodinovým stojí velekněz Jóšua. Napravo od něj je připraven satan, aby na velekněze žaloval. Jošua je v těžké pozici, protože kvůli svému špinavému šatu nemůže vykonávat roli velekněze. Hospodin jeho špinavé roucho vidí, ale nenechá Jósua „shořet“. Naopak, vychvátí jej z ohně jako oharek a na znamení odpuštění dá veleknězi slavnostní roucho a čistý turban. Po tomto aktu dostává Jošua od Hospodina zvláštní zaslíbení. Jeho druhové, kněží, jsou předzvěstí toho, že Hospodin přivede svého služebníka zvaného **Výhonek**. Pak v jednom dni odklidí vinu „této země“ a obyvatelé budou jeden druhého zvat pod vinnou révu a pod fíkovník.

Po návratu z Babylonského zajetí

Verše 6. a 7. naznačují, že Jóšua je reprezentantem Božího lidu. Ve verši 2. je Jóšua ztotožněn s Jeruzalémem. Předmětem Zacharjášova vidění se tedy stal Izrael i s Jeruzalémem, jeho hlavním městem. Úhlavní nepřítel Božího plánu spasení, satan, se všemi prostředky snaží zabránit duchovní obnově Izraele a příchodu mesiášské říše. Božím zájmem je naopak vyvolený národ očistit a zachránit. Hospodin vytrhuje Izrael jako „oharek z ohně“ (v. 2). Podobně jako jej vyrval z ohně egyptského otroctví, z útlatku čtyř světových mocností, z pogromů národů, mezi něž byl po roce 70 n.l. rozptýlen, a nakonec i z ohně holocaustu. Jak pravdivá jsou slova žalmisty: „Dopustil's, že člověk nám po hlavách jezdil, šli jsme ohněm, vodou,

vyvedl jsi nás však a dal hojnost všeho“ (Ž 66,12). Podobně zaslíbil Hospodin skrze proroka Izajáše: „Půjdeš-li přes vody, já budu s tebou, půjdeš-li přes řeky, nestrhne tě proud, půjdeš-li ohněm, nespálíš se, plamen tě nepopálí“ (43,2).

Analogie s koncem času

V závěru lidských dějin bude satan svržen na zem a začne pronásledovat Izrael (Zj 12,7-17). V této době *velikého souzení* vytrhne Hospodin svůj lid opět jako oharek z ohně. Očistí jej krví Beránka, Ježíše Krista, od každé nepravosti a naplní všechna zaslíbení spojená s Novou smlouvou. Tak uvede svůj lid do království míru a pokoje a v nebi zazní mocný hlas řkoucí: „Nyní nastalo spasení, moc i království našeho Boha a vláda jeho Krista, neboť byl svržen žalobce našich bratrů, jež na ně dnem i nocí žaloval před obličejem našeho Boha“ (Zj 12,10).

Současná politická situace

Současný svět na politické scéně i v mediích neustále obviňuje Izrael, že je zlý a ubližuje utlačovaným Palestincům - upírá jim právo na vlastní stát v zemi, která jim patří - že brání uprchlíkům v jejich návratu do vlasti. Tak se svět stává nástrojem starého satanova obviňování vyvoleného národa, Izraele. Kolik to bylo rezolucí OSN namířených vůči Izraeli a přitom jsou mlčením přecházeny teroristické útoky palestinských sebevrahů na nevinné židovské oběti! V řadách žalobců Izraele nestojí jen bezbožný svět, který nezná Hospodina, ale i svět náboženský, potažmo křesťanský. Dodnes se setkáváme s antisemitskými postoji v mnoha církvích a náboženských společnostech.

Vítězné konstatování Tvůrce dějin

Proto také zní tak vítězoslavně mocný hlas z nebe (Zj 12,11): „Oni však nad ním zvítězili díky krvi Beránka a díky slovu svého svědectví, a nemilovali své duše až k smrti.“ Přestože satan útočí na Izrael a v poslední době tyto jeho útoky vyvrcholí, věrný ostatek „vyvolený

Ducha kázat a napísat spisy Nového zákona. Odvtedy takých proroků v Cirkvi niet. Ale podľa jedných vykladačov Písem už v dobe vznikajúcich novozákonných spisov boli a odvtedy stále sú v Cirkvi *proroci*, ktorý zjavujú ľuďom Božiu vôľu na základe výkladu Svätých písem: vzdeľávajú, napomínajú a potešujú veriacich (1K 14,3). Druhí vykladači Písem však majú za to, že takáto prorocká služba neskôr prešla v Cirkvi na biblických *učiteľov*, lebo tí majú pri vyučovaní takú istú úlohu (k porovnaniu 2Pt 2,1).

3. **Hlásanie evanjelia** je duchovný dar oslovit v Božej moci poslucháčov zvestou evanjelia tak, že sa musia rozhodnúť ho prijať alebo odmietnuť. Môže sa prejavovať v osobných a skupinových rozhovoroch i v masových evanjelizáciach.

4. **Pastiersky dar** je schopnosť venovať sa osobitne jednotlivým veriacim, vcítiť sa do ich problémov, vedieť im v Božej pravde a láske poradiť a pomôcť, potešovať, povzbudzovať i napomínať, a tak ich duchovne upevňovať.

5. **Učiteľský dar** je spôsobilosť správne a jasne vykladať Písma podľa ich ducha i súvislosti s inými Písmami a tak vzdeľávať i vychovávať veriacich.

Duchovné dary v liste Rimanom

V tomto liste sú po vsuvke o Izraeli v kapitole 9-11, duchovné dary, opísané **v oddiele 12,6-8** prejavom nového života v Kristu, charakterizovaného v kapitole 8.

Ako prvé tu apoštol Pavol spomína *prorockto*, ktorým sme sa už zaoberali.

6. **Služba**. Grécke slovo *diakonia* označuje dobrovoľnú a ochotnú *službu svätým*, čiže veriacim, v ich rôznych potrebách, najmä telesných a hmotných. Dnes je to rozmanitá sociálna služba v širokom zmysle.

Učenie sme už tiež uviedli v súvislosti s darom učiteľa.

7. **Napomínanie, povzbudzovanie, potešovanie**. Všetkými týmito výrazmi možno preložiť grécke slovo *paraklésis*. Tento dar býva

súčasťou pastierskeho a učiteľského daru, ale môže ho mať i veľké množstvo veriacich, ktorí nemajú tieto dary a službu v Cirkvi.

8. **Dávanie**. Samotné dávanie či už na Božie dielo alebo núdnym je podlžnosťou všetkých opravdivých kresťanov. Výrazný *dar dávania* (veľkého) je spojený s darom viery. Takýto darca pevne verí, že to čo dá, mu nielen nebude chýbať, ale že mu to Pán Boh viacnásobne vynahradí v duchovných i hmotných hodnotách. Spojený je i s darom múdrosti: dávať tam, kde je to nutné a dobré.

9. **Dar byť predstaveným**, usmerňovať. Gréckym slovom *proistamenos* označovali starostov obcí alebo členov magistrátu miest. *Predstavení* majú svoju prácu vykonávať usilovne či horľivo. Tento dar by mali mať starší zborov Cirkvi.

10. **Milosrdenstvo**. Takýto dar vyplýva zo súciteľného a láskavého srdca, ktoré má ľútosť nad biednymi a radosť z toho, že im môže pomôcť. Iste súvisí s darom dávania, ale pri milosrdenstve môže mať pomoc i mnohé iné spôsoby okrem peňažných darov.

Duchovné dary v 1. liste Korint'anom

V oddieloch 12,4-11; 28-31 tohto listu je najväčší zoznam duchovných darov. Prvé tri z nich: 11. **slovo múdrosti**, 12. **slovo poznania** (známosti),

13. **dar viery**, boli vysvetlené v predchádzajúcej úvahe. Po nich nasledujú ako posledné takzvané 'zázračné dary', ktoré zároveň predstavujú i *znamenia* Božej moci, čo v nich pôsobí. Jednotlivo sú charakterizované ďalej.

14. **Dary uzdravovaní**. Všimnime si množné číslo v oboch slovách! Aj ono potvrdzuje, že **nejestvuje dar uzdravovateľa ani dar uzdravovania všetkých chorôb!** Tieto dary a nimi spôsobené uzdravenia sú rozličné. Dary uzdravovania sa spájajú s darom viery použitým na chorobu. **Pán Boh neuzdravuje vždy** a neuzdravuje iba jedným spôsobom. Uzdravenie nezávisí nutne od viery chorého, ale od zvrchovanej Božej vôle. Príklady

z Nového zákona: chromý pri Krásnej bráne, Eneáš, Publiov otec (Sk 3; 9; 28). Uzdravenia sa dejú aj v rámci pohanských náboženstiev a cez rôznych 'liečiteľov' pôsobením temných mocností.

15. **Konanie zázrakov.** V novozákonnej gréčtine sú to Božie *pôsobenia síl* či *mocí*, ktoré spôsobia niečo nadprirodzené, predivné – *div* či zázrak. Pri takomto pôsobení Boh ako zvrchovaný Vládca nad všetkým výnimočne zruší platnosť prírodných zákonov, ktoré sám ustanovil. Tu je nutné zdôrazniť, že zázraky nemusia závisieť od zbožnosti Božích služobníkov. Príkladom na to v Písmach sú mnohí proroci i Ján Krstiteľ.

O *proroctve* sme uvažovali na začiatku – v bode 2.

16. **Rozoznávanie duchov.** Tento dar je osobitne potrebný v našej dobe, kedy sa tak ako nikdy predtým rozmnožili a rozšírili najrôznejšie bludné učenia a na nich založená prax. Napríklad východné náboženstvá, mystická meditácia, recitovanie mantier, joga, Silvova metóda, veštenie, špiritizmus a iné. Nimi chcú Satan a jeho démoni zotročiť ľudí, aby im tak zabránili prijať evanjelium. Dar umožňuje rozoznať pôvod nejakého učenia či praxe: božský, ľudský, démonický (1J 4,1).

17. **Hovorenie 'jazykmi'** (nezrozumiteľnými). Tento dar bol najpríťažlivejší pre korintských kresťanov a je veľmi príťažlivý pre mnohých kresťanov i v našej dobe. Spolu s výkladom 'jazykov' je však uvedený na poslednom mieste a iba v tomto jednom novozákonnej liste. To samo osebe svedčí o hodnote, akú mu v živote Cirkvi prikladá Boží Duch. Ten nezakazuje jeho používanie v zbore, ale ukladá preň viaceré obmedzenia v kapitole 14 tohto listu. Sám apoštol Pavol, ktorý ho mal v hojnejšej miere ako korintski kresťania, chcel v zhromaždení radšej prehovoriť 5 zrozumiteľných slov ako 10 000 slov 'jazykom', nezrozumiteľným pre veriacich. Účelom tohto daru bolo oslavovať Boha i vzdelávať seba v súkromí a zvestovať veľké Božie veci ľuďom, ako to bolo pri vzniku Cirkvi

v Jeruzaleme cez Letnice. V histórii sa tento dar od 4. storočia po 20. storočie takmer neprejavoval. K veľkému úsiliu o jeho oživenie a masové rozšírenie prišlo až so vznikom 'letničného hnutia' na začiatku 20. storočia (od roku 1900). Viac o tomto dare i dare uzdravovania sa možno dočítať v publikácii [2] z bohatých skúseností jej autora.

18. **Výklad 'jazykov'** ako duchovný dar mohli mať tí, čo nimi hovorili, ale aj iní kresťania. Apoštol Pavol ho kladie ako nutnú podmienku hovorenia 'jazykom' v zhromaždení zboru. Povzbudzuje tých, čo hovorili 'jazykom', aby prosili Boha i za dar výkladu.

Vo veršoch 28-31 Pavol vymenúva najprv dary, uvedené i v Ef 4: *apoštolstvo, proroctvo, učiteľstvo* a opakuje dary z veršov 9-10: *pôsobenie divov, uzdravovanie, hovorenie 'jazykmi'* a z R 12: *milosrdenstvo*. Pridáva podľa názvu nový dar,

19. **dar riadenia** či **vedenia** – grécky v množnom čísle *kyberneseis*, pričom *kybernetés* bol kormidelník na lodi. Je otázne v čom sa tento dar líši od daru predstavených v bode 9, ktorými sú zrejme starší zborov. Možno je tu odlišené *spravovanie zboru* ako celku jeho staršími od jednotlivých činností zboru, ktoré by mali viesť bratia i sestry s darom riadenia či vedenia pod dohľadom i usmerňovaním starších (tomu by nasvedčovalo i použité množné číslo v pôvodine).

Na základe iných miest v Biblii je možné menovať aj ďalšie duchovné dary, napríklad 20. **duchovné básnictvo a spisovateľstvo**, 21. **duchovná hudba**, 22. **duchovný spev**, 23. **duchovné výtvarné umenie**, 24. **príhovorné modlitby**, 25. **misijná služba**, 26. **vyháňanie démonov**, 27. **pohostinnosť**, 28. **bezmanželstvo**, 29. **chudoba**, 30. **mučeníctvo** a iné.

Je nutné zdôrazniť, že i **prírodné dary** od Pána Boha, napríklad dobrá pamäť, básnické i spisovateľské, hudobné a výtvarné nadanie, technická tvorivosť a remeselné zručnosti, aj láskavá povaha a správanie a mnohé iné,

ce, ale prerostla postupne v jistotu, pro ktorou byl Abram připraven obětovat to nejvzácnější (Gen 22), svého dlouho očekávaného syna. Důvěra skutečně zavazuje mnohem víc než rituální pravidla, jež znal z pohanských kultů. Abra(ha)m to poznal a prožil. A snad i proto jej Bůh „určil za otce hlučícího davu pronárodů“ (Gen 17,5; srovnej Ř 4,17), těch, kdo si zakládají „na zákoně“, ale i těch, „kdo Abrahama následují vírou“ (Ř 4,16). Důvěra byla počátkem nového společenství lidí, jež Bůh povolává z velkého zástupu národů, do jednoho těla církve. Důvěra je a také zůstává podstatou tohoto společenství. Důvěra není důležitá jen pro život náboženské komunity, ale je životadárnou substancí lidské společnosti jako takové. Bez ní se rozpadá manželství, rodina, malá společenství i managementy nadnárodních společností. Důvěra zavazuje i motivuje víc, než jakýkoliv systém pravidel.

Důvěra udržuje při životě

Zákony a pravidla vymezují mantinely a popisují vnější rámec vztahu, důvěra však tvoří jeho podstatu, jeho duši. Vztah se rodí z důvěry a důvěrou trvá. Důvěra je tou silou, která činí naplňování pravidel zákona lehkým. Tam, kde se důvěra vytratila, tam jsou i ty nejpropracovanější směrnice chování neúčinné. A přesto jedno bez druhého nemůže dobře existovat.

Boj o rovnováhu

Bible nás vede v našem vztahu k Bohu i k sobě navzájem k rovnováze. Zákon je pro náš vztah k Bohu dobrý, duchovní (*pneumatikos*, Ř 7,14), ale pokud vztah nevyrostá z důvěry, postrádá Ducha (Ř 8), pak je zákon neúčinný (srov. Ř 7). To, co zde platí pro vztah člověk - Bůh, to můžeme pozorovat kolem sebe i v mezilidských vztazích. Hledat a nalézat rovnováhu, vyžaduje velkou dávku moudrosti a vědomého zápasu. Rovnováha totiž nepřichází sama od sebe. Naopak, společenství, které o rovnováhu mezi důvěrou a pravidly neusiluje, se zpravidla stává obětí bezduchého zákonictví. Formálně dodržuje

stanovená pravidla, vnitřně však skomírá bez invence a ochoty k oběti.

Důsledky projevené nedůvěry

Kdosi jednou řekl: „Vyslovená nedůvěra je sama v sobě naplněným proroctvím.“ Bible i moderní psychologie tento fenomén zná. Rodiče, kteří svým dětem často opakují, že jsou k ničemu, se naplnění svých slov zpravidla dožijí. V lepším případě z toho děti vyvážnou „jen“ s narušenou psychikou. Je smutné být svědkem takových příběhů. Spirála nedůvěry poznamenává manžele, rodiny, profesní vztahy, ale i spolupráci v křesťanském sboru. Nedůvěra vede k nekooperativnímu jednání a může vyústit v úplné zničení vztahu. Restrikce a vytváření pravidel, která zúží „hrací prostor“, jen zvýší pravděpodobnost, že nějaké to pravidlo překročíme a zatěžují tím svědomí. Vede to k frustraci a zklamání. Při všem našem usilování o zachování vnějších hranic společenství, bychom měli klást důraz na podstatu vztahů a tím i podstatu společenství, tj. důvěru. Posilujme ji a posílíme tím i jistotu i naději našich spoluvěřících.

Závěr

My lidé vědomě či nevědomě toužíme po vyváženosti mezi „brát a dát“. Když ji nalézáme, cítíme se svobodně. To platí i pro duchovní práci v křesťanském společenství. Poskytnout nebo projevit někomu důvěru je výkonem, který uvolňuje a zavazuje zároveň. Uvolňuje napětí a zavazuje ke spolupráci. Samozřejmě, lidé to mohou odmítnout a mnozí to také z různých důvodů odmítají. Ale je také dost těch, kteří o spolupráci stojí. Ti se o požehnání (bláženost nebo štěstí) nepřipraví. Nejde jen o vědomí sounáležitosti nebo pocit vnitřní svobody. Jde o vykročení od intuíce k jistotě, od důvěry ke svobodě oběti. Přinesená oběť pak působí blahodárně na dárce i příjemce. Proměňuje to jednotlivce i celá společenství, mění to osudy lidí i historii lidstva. Boží požehnání se snáší na toho, kdo se nespokojí s povrchním dodržováním pravidel, a jde dál k samé podstatě vztahu – k důvěře a k oběti.

irackých pracovníkov do strediska. Prosme za evanjelíkálne zbory a organizácie v Iraku! Modlime sa tiež za staré tradičné cirkvi, sýrsku pravoslávnu a ostatné: chaldejskú, asýrsku a arménsku, za viac prebudenia, ktoré v nich, ako sa zdá, začalo.

Božie vykupiteľské dielo malo svoj začiatok v Iraku. V 12. kapitole Genezis čítame, že Boh povolal Abrama z Úra Chaldecov preto, aby skrze neho „**boli požehnané všetky národy zeme.**“ Kiežby ľud moderného Iraku bol požehnaný a stal sa požehnaním okolitým národom!

úvaha

Dúvĕra - počátek požehnaní

Jarek Andrýsek

„Ztratil mou důvěru!“ Kolikrát jsme už setkali s podobnou větou? Někdy je to jen nevyslovený postoj k druhým, ale důsledky jsou stejné. Kolikrát jsme se sami přistihli, že takto přemýšlíme o druhých. Zklamání, ztráta důvěry a neochota spolupracovat – přístup, který paralyzuje mezilidské vztahy a brání rozvinutí spolupráce dřív, než vůbec mohla začít. Co je to vlastně důvěra?

Záležitost pocitu i rozumu

Je důvěra jen pocitem, který nás ovládne ve společnosti našich blízkých a přátel? Nebo je spíše věcí našeho přesvědčení, tedy rozumové úvahy, že dotyčné osobě chceme věřit, otevřít se před ní a být sami sebou? Myslím, že v tomto případě tvoří obojí, pocit i rozum, iracionální a racionální složka naší osobnosti nerozlučnou dvojici. Vždyť intuice doprovází naše každodenní rozumová rozhodnutí tak často, že se tím ani nezaměstnáváme. V mnoha vědních oborech intuice byla a zůstává významnou složkou lidského bádání a jen těžko se dá od něj oddělit. Podobně lze jen těžko oddělit pocit od rozumu, přemýšlíme-li o důvěře a její úloze v mezilidských vztazích.

Cenná substance vztahu

Důvěra je pro rozvoj vztahů a tvořivé spolupráce v lidské společnosti nepostradatelnou složkou. Vyrůstá z naděje, kterou do vztahu vkládáme a vytváří zvláštní sféru jistoty, tolik důležitou pro rozvinutí vztahu. Podvědomě toužíme po bezpečí, přijetí či potvrzení, a právě vztah k druhé osobě je tou sférou, kde to vše nacházíme a kde to také můžeme poskytnout druhým. Podívejme se blíže na to, co o důvěře říká Bible?

Důvěra zachraňuje

Celou Biblií od začátku až do konce prostupuje téma vztahu a důvěra v něm hraje hlavní roli. Adam přestal Bohu důvěřovat. Postavil se na stranu Božího odpůrce a strhl s sebou celé lidstvo. Zlovůle rostla a jediný, v němž Bůh našel zalíbení, byl spravedlivý Noe, který „chodil s Bohem“ (Gen 6,9). Důvěra v Boha přinesla záchranu celé jeho rodině. A když Bible dále vypráví svůj příběh, nechává na pozadí babylónského zmatení jazyků zaznít stejný motiv, tón důvěry. Bůh zůstává svému stvoření věrný a stejnou věrnost hledá u lidí. Našel ji u Abrama a „**připočetl mu to jako spravedlnost**“ (Gen 15,6). S narovnaním pokřiveného vztahu nezačíná Bůh u národů, ale i u jednotlivce. Sotva patrný počátek, avšak s nepřehlédnutelným koncem.

Důvěra obnovuje

V Abramovi vidí Bible začátek nového společenství, založeného na důvěře, ve kterém „**docházejí požehnaní veškeré čeledi země**“ (Gen 12,3b). Společenství, jež je založeno na „**spravedlnosti z víry**“ (Ř 4,16), a je předchutí ztraceného ráje. Abram si nejspíš ani nedokázal představit, jak se to zaslíbení naplní a co to znamená. Věděl však, že v něj Bůh vkládá velkou naději, a to jej zavazovalo i motivovalo zároveň.

Důvěra zavazuje

Nevíme, co všechno Abram věděl, ale spíš jen tušil, co je ve hře. Možná to byla jen intui-

stávají sa duchovnými darmi, keď ich obdarovaný znovuzrodený človek dá do služby Bohu, Cirkvi a bližným.

Pre každého opravdivého kresťana **je dôležité i žiadúce, aby svoj duchovný dar poznal, nezanedbával a roznecoval** tým, že ho využíva k službe Bohu i ľuďom, v Cirkvi aj spoločnosti, v ktorej žije (1Pt 4,10; 1Tm 4,14; 2Tm 1,6+ Ga 6,10).

Dary Ducha sú kresťanom dané na to, aby prostredníctvom nich prejavovali a prinášali ovocie Ducha skrze Pána Ježiša Krista na slávu Boha Otca (Ga 5,22; J 15, 4-6.8).

Odporúčaná literatúra:

- [1] Alfred Kuen: *Dary a služba (A-alef Ostrava)*
- [2] Alfred H. Pohl: *17 dôvodů proč jsem opustil jazykové hnutí (A-Alef Ostrava)*

životní motto

Křesťan žije budoucností

Brigitte Niedeseer
Připravil Jarek Andrýsek

Chtěl bych dát zaznít životnímu motu sestry Brigitty Niederseerové. Článek o ní a jejím manželovi „Není čas na rezavění“ najdete na str. 19. Věřím, že povzbudí každého, kdo přichází do let a začíná se spíše orientovat na minulost:

Sestra Brigitte Niederseer (vlevo)

„Křesťan může být stále zaměřen na budoucnost, protože to nejlepší má teprve před sebou.

Bohem jsem
stvořena (Ž 139,13)
milována (J 3,16)
omilostněna (1J 1,9)
pověřena (1J 3,17) a
očekávána (J 14,2-3).

Nic a nikdo mě o toto bohatství nemůže připravit.“

tématické články

Duchovní dary v církvi

Ján Ostrolucký

Tento předmět se týká každého znovuzrozeného člověka, protože podle výpovědi Písma, každý věřící nějaký duchovní dar obdržel. Nejširší biblickou zmínku nacházíme v 1. Listu Korintským 12. až 14. kapitole. Apoštol Pavel tam v souvislosti s duchovními dary rozebírá ještě dva předměty: církev jako tělo Kristovo a projevy lásky, která je ovocem Ducha. To je nutné si připomenout hned na začátku úvahy o darech, které (1) slouží církvi a (2) mají se používat v lásce.

Proč mluvíme o „duchovních“ darech?

a) Slovo „duchovní“ ukazuje, že **dary jsou duchovního řádu**. Netýkají se těla nebo duše člověka, ale ducha. Nejsou založeny na tom, co je přirozené, na tělesné úrovni. To však neznamená, že přirozené vlastnosti člověka nejsou v službě Pánu využívány. Například apoštol Pavel měl hluboké poznání Písma, protože byl vychován „*u nohou vynikajících*

učitele Gamaliela“, a to mu velice prospělo v dile Páně. Podobně mohou využít získané schopnosti i učitelé pro duchovní práci při výkladu Božího slova, ale týká se to hlavně formy či podání látky. Přirozené schopnosti zůstávají v oblasti duše, zejména rozumu. Duchovní dar se však týká ducha člověka. Pokud by například někdo ve shromáždění pouze „přednášel“, to znamená duchovní pravdy vysvětloval tak, jak je rozumem přijal nebo se je podle něčeho naučil, věřící by to poznali. Boží slovo totiž přináší do srdce člověka Duch Boží, a dotýká se ducha člověka a ne pouze rozumu. Apoštol Pavel v této souvislosti napsal: „Ale bláznivě toho světa Bůh vyvolil, aby zahabnil moudré..., aby se před ním nemohlo chlubit žádné tělo“ (1K 1,27-29).

b) Dary jsou „duchovní“ také proto, že je u věřícího **vypůsobí Duch svatý**: „To vše ale působí jeden a tentýž Duch, který každému uděluje zvlášť, tak jak chce“ (1K 12,11). To znamená, že tyto duchovní schopnosti nejsou výsledkem vlastního úsilí nebo výuky, ale jsou **darem**. Proto se také nazývají „dary milosti“ (charismata): „... takže nejste pozadu v žádném daru milosti“ (1K 1,7 - EP). A to, co je z milosti, nepochází ze skutků, není to ze zaslulh.

Kdy věřící člověk obdrží duchovní dar (dary)?

Apoštol Petr napsal: „Jak každý z vás přijal obdarování, tak si jím vzájemně služte...“ (1Pt 4,10). Každý znovuzrozený člověk obdržel duchovní dar. Proč? Ke vzájemné službě v církvi. Proto Pavel hned ve 12. kapitole 1. Korintským mluví o Těle Kristově. Používá nádhernou analogii. Na našem lidském těle je mnoho údů a každý z nich má jinou funkci v těle. Oko má schopnost přijímat informace světelné, ucho zvukové, nos čichové atd. Palec na ruce má jinou schopnost než malíček na noze. Můžeme říct, že každý úd má jiný „dar“ ke službě tělu. Člověk je při znovuzrození Duchem svatým „pokřtěn“ do Těla Kristova, do všeobecné Církve, ale také do církve jako

místního sboru, kde máme určitý úkol, nějakým způsobem sloužíme. Proto se mnoho biblistů domnívá, že Duch Boží udílí dary věřícím právě při znovuzrození, třebaže o tom v Písmu není přímá řeč. Podle shora uvedeného citátu (1Pt 4,10) každý z nás dar „přijal“. Jde o definitivní událost v určitém časovém úseku a tedy nejde o nějaký vývoj. Přesto na to můžeme mít i jiný pohled.

Touha a rozněcování

a) Pavel napsal: „Mějte však horlivou touhu po lepších darech...“ (1K 12,31). Jestliže můžeme toužit po darech, pak by to znamenalo, že věřící může být obdarován i později po obrácení. K tomu může někdo namítat, že při narození člověka každý úd má hned své místo na těle a tím i schopnosti. To by v analogii znamenalo, „že když Bůh vstúpil spasený úd do Těla Kristova, současně rozhodl o jeho daru a vybavení, aby mohl splnit úlohu, kterou byl pověřen. Potom záleží na každém jedinci, jak naloží s Božím vybavením, zda bude zanedbávat v sobě duchovní dar, nebo bude rozněcovat jeho plamen.“ (L. Křesina, Charismata, str. 30.)

b) Timoteovi apoštol Pavel napsal: „Nezanedbávej dar, který je v tobě, který ti byl dán skrze prorockví s vkládáním rukou staršovstva“ (1Tm 4,14; podobně 2Tm 1,6). Podle těchto slov si můžeme myslet, že Timoteus obdržel nějaký dar asi dva a půl roku po obrácení, a to prostřednictvím vkládání rukou Pavlových a staršovstva.

Druhý výklad těmto slovům rozumí v tom smyslu, že Timoteus měl charisma od obrácení, ale až u příležitosti prorockých výroků a vložení rukou byl tento dar zjeven a také stanovena sféra jeho duchovní služby. Pravděpodobně šlo o dar učitelství i pastýřský.

Z těchto příkladů vyplývá, že nemusíme dogmaticky stanovovat, kdy Duch svatý dar udílí. Je třeba se spíše zaměřit na využívání darů.

Chlapec v súčasnom Iraku

mnohí ľudia, ktorí pozorovali situáciu v Iraku, zvedaví, ako to ovplyvní jeho budúcnosť. Povedie to k upevneniu stability a bezpečnosti, alebo to zapríčiní zhoršenie situácie?

Krátko po vojne 'Služby Manary' začali uskutočňovať potravinovú pomoc pre tisíce chudobných rodín v Bagdade a v Mosule, ležiacom v priestore bývalého starého mesta Ninive. Pracovníci Manary z Jordánska napriek veľkému nebezpečeniu organizovali a kontrolovali distribúciu potravín, spoliehajú sa na Pánovu ochranu.

Situácia sa tu mení zo dňa na deň. Dvaja zamestnanci Manary povedali, že tesne po vojne bola situácia hrozná pre všetkých. Pozdĺž hlavných ciest číhali lúpežné bandy. Jeden z pracovníkov Manary s dvoma americkými pomocníkmi misie boli na ceste zastavení ozbrojencami a prinútení z nej zísť. Ozbrojenci povedali Jordáncovi, že on môže odísť, ale že

Američanov zabijú. On im na to povedal: „Ak chcete zabiť ich, zabite aj mňa, lebo oni sú moji hostia a ja sa nemôžem vrátiť bez nich.“ Nakoniec presvedčil ozbrojencov, aby prepustili všetkých troch. Ak takéto skúsenosti neodradili pracovníkov Manary od ich služby v Iraku, nezadrží ich od nej ani situácia po zajatí Saddáma.

Manara si prenajala v Bagdade veľkú trojposchodovú budovu, v ktorej chce čoskoro otvoriť kníhkupectvo s kresťanskými vyučovacími a detskými knihami, internetovou kaviarňou a výcvikovým strediskom.

Zlá bezpečnostná situácia v Iraku nevyhnutne ovplyvňuje jestvujúce kresťanské služby v Iraku a prekáža začatiu nových. Robí tiež životy našich irackých bratov a sestier veľmi ťažkými. Bombové atentáty pokračujú aj po zajatí Saddáma a v niektorých mestách boli prosaddámovské demonštrácie. Ako to bude ďalej, vie iba Boh.

My však vieme, že Ježiš povedal: „Daná mi je všetka moc na nebi aj na zemi.“ To zahrňa i moc nad Irakom. Spojme sa spolu v modlitbách za Irak v tomto rozhodujúcom čase jeho histórie. Prosme, aby nová vláda dokázala zaručiť bezpečnosť pre všetok ľud tejto krajiny! Modlime sa za 'Služby Manary', počas pokračovania ich humanitárnej pomoci a otvárania nového strediska v Bagdade! Na oboje potrebujú finančné prostriedky a tiež verných

Kresťanské kníhkupectvo

misii a dodává: „Vždyť v současné době žijí čtyři miliardy lidí, bez jasného svědectví o Kristu.“ Nezaváhal tedy, když se v Rakousku učitelům základních škol nabízel předčasný odchod do důchodu. Nabídky využil. Otázkou jen zůstalo, kam napře své síly.

Nová vize do nového úseku života

Kontaktovali tehdy svého známého, vedoucího Wycliffovy misie v Rakousku. Seznámili se s manžely Tlustosovými, misionáři v Tanzánii, kteří příznivcům Wycliffovy misie v ČR nejsou neznámí. Ti je pak blíže seznámili s projektem „Mbeya - Nový zákon v 10 nových jazycích“. Loni v létě se Thomas a Gitti vydali do Tanzánie s otázkou, zda právě Mbeya nemá být jejich příštím působištěm. Po modlitbách a rozhovorech s druhými lidmi měli jasno a pokoj v srdci. Nepůjdou však přímo jako překladatelé, protože investice do vzdělání je v jejich věku náročná, ale uplatní své zkušenosti především jako učitel a spisovatelka. O jejich profesi, jakož i mnohé další je v misii velký zájem. Thomas by měl učit děti misionářů a všestranná Gitti bude mít na starosti alfabetizaci a přípravu materiálů do tisku.

Hodnota zkušenosti

Oba manželé zúročí své zkušenosti, a ty jsou v Africe více než třeba. Vyšší věk je v jejich novém působišti dokonce výhodou. Šediny jsou zde totiž ještě stále (na rozdíl od západní kultury) respektovány. Navíc pro důchodce není nutné shánět finanční podporu, protože jsou v tomto ohledu nezávislí. Nejde však jen o to, že Niederseerovi podpoří překladatelský tým. Gitti by chtěla pomoci místním lidem zachytit ústně tradované příběhy domorodých kmenů, aby mohla vznikat autentická africká literatura. Takových a jiných plánů mají dost, takže na „revizí skutečně není čas“. To potvrdila i má čerstvá zkušenost.

Benefiční běh

Právě včera jsme se s celou rodinou účastnili zajímavé akce, kterou v Maishofen oba

Z benefičního běhu v Maishofen

společně se svým podpůrným týmem pečlivě připravili. Měla podpořit chystaný projekt „Mbeya“ – a nesla název Benefiční běh. Běžci si seženou sponzory, kteří zaplatí za každé uběhnuté kolo určitou částku. Celý výnos je pak určen na krytí nákladů daného projektu. Děti běžaly kolem fotbalového hřiště (350 m), zatímco dospělí na okruhu ve sportovním areálu (2300 m). Na startu nechyběl ani starosta obce a spolu s ním přišlo projekt podpořit celkem 130 běžců, včetně našich dětí. Sponzorovala je majitelka malé továrny v Mittersillu, která mimochodem prožila dětství v Tanzánii. Děti ze sebe, stejně jako ostatní, vydaly maximum. Nevěřil jsem, že by mohly bez přípravy v dešti uběhnout 46 resp. 55 kol. Misie očividně motivuje napříč generacemi. Vybralo se, díky Bohu a štědrosti dárců, celkem 16 tisíc Eur. Pro začátek slibný obnos. Modleme se za Thomase a Gitti, aby jim Bůh nadále žehnal.

Irak v novom roku

Z Echoes 3/2004
Preložil a upravil Ján Hudec.

‘Služby Manary’ je kresťanská misijná agentúra so sídlom v Jordánsku, slúžila v Iraku po mnoho rokov. V tomto článku píše jej pracovník o súčasných potrebách tejto krajiny. Po veľkej správe o zajatí Saddáma Husajna boli

Účel duchovních darů

Připomeňme si opět slova apoštola Petra: „*Jak každý z vás přijal obdarování, tak si jím vzájemně služte, jako dobří správcové rozličné Boží milosti*“ (1Pt 4,10). Duchovní dary Pán Bůh nedává pro nějaký osobní zisk a prospěch, ale pro službu v církvi. Mohli bychom si uvádět příklady z historie církve. Myslím na Jiřího Müllera, který měl *dar víry* (1K 12,9) a využil jej pro oslavu Pána prostřednictvím tisíců zaopatřených sirotků. Hudson Taylor měl *dar evangelisty* (Ef 4,11), a jeho prostřednictvím se tisíce lidí v Číně odevzdaly Pánu. Na druhé straně samozřejmě obdarování ovlivňuje celý život obdarovaného. Dar evangelisty je spojen s cestováním, s neznámým prostředím, často bez možnosti se usadit. Celá jeho rodina je tím poznamenána. I dar *slova poznání* (1K 12,8) výrazně ovlivňuje jeho nositele. Ponořit se do Písma vyžaduje čas i příkladný život. Pokud by totiž mluvil slova poznání a sám se podle nich neřídil, byl by pokrytcem. Totéž se týká *daru vedení* (1K 12,28), *povzbuzování a štědrosti* (Ř 12,8) a dalších.

Vztahy mezi darem, službou a působením

Dříve, než apoštol Pavel vyjmenovává některé dary, uvádí tři spojitosti (1K 12,4-6):

- rozličné *dary*, ale tentýž *Duch*;
- rozličné *služby*, ale tentýž *Pán*;
- rozličná *působení*, ale tentýž *Bůh* (Otec).

Je pozoruhodné, že Pavel v těchto třech verších spároval Boží dary s třemi Božími osobami. Jde o trojjediného DÁRCE. Jak si vztahy mezi *darem, službou a působením* můžeme vysvětlit? Použijeme konkrétní příklad *daru vedení*. Předpokládejme, že jím někdo disponuje. Jak ale pozná, že jej má? Teprve ve službě církvi. Jde přece o vedení ve sboru! Na počátku tento dar využívá v drobných činnostech. Věnuje se mládeži či skupince, pomáhá organizovat různé sborové akce. Nemusí čekat, až mu někdo nějaký úkol svěří. Postupně přejímá úkoly spojené s vedením sboru. Oficiální usta-

novení za „staršího“ není přece podmínkou služby. Obdarování je druhým přece zřejmé. Využívání duchovního daru v službě církvi řídí Pán jako Hlava Těla. Samotným „organizacím“ vedením ještě není zaručen výsledek služby. Za tím, jaký užitek tato služba přináší, stojí Bůh. On dává vzrůst rozsetému semeni, On vykonanou službu požehná. Podle čeho? Podle vnitřního postoje lásky k Pánu. O tom mluví 13. kapitola 1. Korintským.

Dar slova moudrosti a slova poznání

Konkretizujme si alespoň tyto dva dary, uvedené v 1. Korintským 12,7-8.

a) Všimněme si, že zde není napsáno o daru moudrosti, ale *slova moudrosti*! A v tom je rozdíl. V Novém zákoně duchovní moudrost znamená životní moudrost nebo znalost, jak v různých situacích správně jednat. Také to znamená správné používání vědomostí, protože vědění ještě zdaleka nečiní člověka moudrým. Někdo má velké vědomosti, a přesto v praktickém životě je neschopný a nemoudrý. Moudrost je vědění, jak má člověk v určité situaci správně jednat (Ef 5,15; Jk 3,13). Taková moudrost pomáhá v životních krizích (Ef 3,10). Moudrost je umění, jak správně rozhodovat (Ko 1,9). Moudrost je schopnost dát v konkrétní situaci správnou radu (Ko 3,16).

Dar *slova moudrosti* se týká konkrétních příležitostí někomu správně poradit, někoho potěšit, správně nasměrovat, vyrovnat se s problémem. Tato slova moudrosti jsou vyúsobená Duchem svatým („*skrze Duchu*“), proto jde o božskou moudrost. Bylo by jisté podivné, kdyby věřící člověk se šel radit s nevěřícím psychologem nebo s psychiatrem. Nenajde se nikdo mezi vykoupenými, kdo má dar slova moudrosti?

b) „... *jinému pak slovo poznání podle téhož Duchu*.“ Opět nejde o dar poznání, ale o dar *slova poznání*. Je to podobné jako s moudrostí. Zde nejde o dar poznání v tom smyslu, že by někdo obdržel všechna pozná-

ni, a to pokud se týká Písma, církve i běžného života. Biblisté mají za to, že tento dar „slova poznání“ se týká Písma. Duch svatý zvláštním způsobem obdarovanému věřícímu zjevuje určitá místa Písma. A toto zjevení pak v některé situaci nabývá zcela určitý význam. Vyžaduje si to však horlivé a neustálé zabývání se Písmem ve spojení s modlitbou. Slova poznání stavi různé situace do světla Slova, a tím do Božího světla. Vždy jsou ve shodě se svědectvím zjeveným v celém Písmu. Úkolem tohoto daru je tedy aktualizovat Boží slovo do konkrétních situací. Tento dar nedává všechno poznání, ale vždy jen „slova“ poznání pro určitou situaci, jak je to právě nutné. Služba učitelů a písmáků, stojí pod zvláštním Božím požehnáním.

Dar nemáme zanedbávat, ale rozněcovat

„*Nezanedbávej dar, který je v tobě...*“ (1Tm 4,14) Co znamená, když něco zanedbáváme? Je to projev nedůslednosti, povrchnosti, nezáměru. Někdo má dar *povzbuzování* (Ř 12,8). Ale aby jej používal, musí si všimnout věřící ve sboru. Musí případně obětovat čas, aby se věnoval tomu, kdo povzbuzení potřebuje. Pokud se zaměří pouze na sebe, případně na svou rodinu, a neobětuje svůj čas a prostředky k této službě, potom dar zanedbává. Totéž platí o daru *slova poznání*. Když příslušný bratr ví, že tento dar má, že může vnikat do hloubek Písma a že jeho slovo Bůh požehná, ale přitom se Písmu nevěnuje, čas tráví pro své oblíbené „koničky“, potom může tento nepoužívaný dar zakrhnout.

„*Proto ti připomínám, abys rozněcoval ten Boží dar, který je v tobě...*“ (2Tm 1,6). Slovo „rozněcovat“ nám připomíná činnost s ohněm. Když v kamnech se nechce rozhořet dřevo, obvykle do nich foukáme. Pak přikládáme papír nebo dřevo či uhlí, a tak oheň udržujeme. Podobně je to s duchovními dary. Plamen duchovního daru může v nás jasně plápolat, když se postaráme o požadované ovzduší, prostředí a když budeme „přikládat“ to, co si používání daru vyžaduje. Znamená

to žít v atmosféře Boží přítomnosti, v prostředí působení Ducha svatého. Nelze si představit používání darů, pokud opouštíme společná shromáždění, nebo když se spojíme „se světem“. Pak nepřijímáme „kyslík“, ale „dusík“, potom svěřený dar není rozněcován, ale uhašován. Co čteme, nač se díváme, s kým se přátelíme, jak využíváme čas? Jestli pravidelně otevíráme své srdce působení Božího slova, pak plamen duchovního daru bude rozněcován, budeme jej využívat k užítku vykopením a k oslavě Boží.

glosa

Niekoľko slov k filmu „Umučenie Krista“.

Ján Kučera

V závere februára 2004 sa po celom svete rozbehlo premietanie veľkofilmu amerického režiséra Mela Gibsona Umučenie Krista (The Passion of the Christ). Je v ňom zachytených posledných dvanásť hodín utrpenia a smrti nášho Pána. Mnohí sú týmto filmom oslovení, niektorí dojatí.

Stačil jeden jediný deň a dve tretiny nákladov spojených s týmto filmom sa uhradili.

Samotný film vyvolal aj vlnu rozhorčenia najmä zo strany príslušníkov Izraelského národa, pretože v tomto filme bola vraj priveľmi zdôrazňovaná ich vina. Ťažko to posudzovať, veď ide len o umelecké stvárnenie antického diela.

V každom prípade treba povedať, že utrpenie a smrť Pána Ježiša Krista sa nedá pochopiť inak, ako vierou. Ak sa očami viery pozriem na golgotský kríž, musím Pánovi ďakovať, že aj za mňa zomrel a vstal z mŕtvych pre moje ospravedlnenie. Iba v takom prípade bude mať aj podobný film pre mňa úžitok.

Mnohí toho filmu využili ako príležitosti k rozdávaniu letákov, kresťanskej literatúry, alebo jednoducho k diskusií o osobe a diele Ježiša z Nazareta. Možno aj vy budete mať takú možnosť.

misie

Na rezavění není čas

Jarek Andrýsek

Během studijního pobytu v rakouském Mittersillu jsem se seznámil s mnoha zajímavými lidmi. Na první pohled obyčejnými, avšak pozoruhodnými způsobem, jakým do jejich života promluvil Bůh, a jak na Boží řeč reagují. Patří mezi ně bezesporu i manželé **Thomas a Gitti Niederseerovi** (23 let spolu, 3 dospělé děti).

Učitel se srdcem misionáře

Thomas (55), bývalý učitel na druhém stupni základní školy, nyní student teologického kurzu Schloss Mittersill Study Centre. Strávili jsme spolu nejednu hodinu v rozhovoru na nejrůznější témata. Během kurzu hebrejštiny jsme dokonce společně ve dvou pracovali

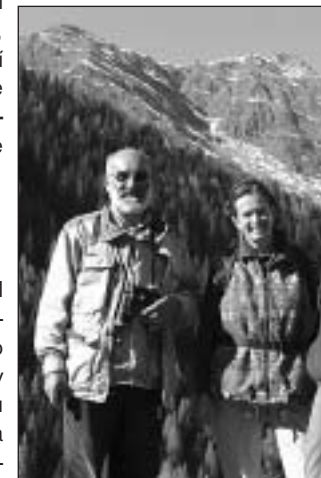
na domácích cvičeních. Je pilný, cílevědomý a odhodlaný. Překážky jej neodradí. Vedle rodiny a sborové práce v Křesťanském sboru Uttendorf pilně studuje (biblické jazyky, svahilštinu a misii v jiné kultuře), aby se společně se svou ženou mohli stát platnými členy překladatelského týmu Wycliffovy Misie v Tanzánii.

Žena na dlouhé tratě

Gitti (48) se po maturitě (1975) zúčastnila himalájské expedice, jejímž cílem byl prvovýstup na 7544 m vysoký Skyang Kangri v sousedství známé K2. Po tragickém ztroskotání expedice se dostala do pastí Mun-Sekty. Po třech letech však v jejím životě došlo k obratu, poznala Ježiše Krista jako svého Spasitele. Tyto a další své zkušenosti popisuje ve své knize „Hart an der Grenze“ (volně přeloženo „Na samé hraně“, CVL, Bielefeld 2001). Vedle domácnosti, překladů knížek o misii a vlastního psaní (držitelka ceny za lyriku), ráda sportuje. Má za sebou mimo jiné čtyři maratóny. Učí se svahilsky a připravuje projekt výstavby tiskárny v Mbeya (Tanzánie).

Co je přivedlo k rozhodnutí?

Jak došlo k tomu, že se dva lidé, tak říkajíc „před důchodem“, rozhodli odejít do Afriky „na misii“? Byli otevření Božímu vedení, ještě před tím, než vstoupili do manželství. Oba si před Bohem řekli: „Pane, půjdeme, kam budeš chtít.“ A tak jim není těžko dojíždět 30 km do malého shromáždění, kde jejich mateřský sbor začal novou práci. Vědí, že je nový sbor potřebuje a aktivně se v něm zapojují do práce, ačkoliv by mohli navštěvovat bratrský sbor v sousedním Saalfelden. Na společné modlitební chvíli Thomas neopomene přinést informace o misijní práci z různých zemí světa. Jeho srdce hoří pro celosvětovou

Thomas a Gitti Niederseerovi

